

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 06. ФЕБРУАРА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 2/14 против оптужених Жарка Милошевића и др. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и др., а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочине Београду, Душан Кнежевић.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић.

Оптужени Драган Митровић присутан са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан са браниоцем адвокатом Николом Николићем, оптужени Мирко Опачић присутан са браниоцем адвокатима Душаном Игњатовићем и адвокатом Бранкицом Мајкић, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем. Окривљени сарадник Жарко Милошевић присутан са браниоцем адвокатом Мирјаном Абдоли.

Како су испуњени процесне претпоставке за одржавање главног претреса

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Главни претрес се наставља саслушањем окривљеног сарадника Жарка Милошевића.

САСЛУШАЊЕ ОКР.САРАДНИКА ЖАРКА МИЛОВШЕВИЋА

Жарко станите ми за овај пулт, укључите микрофон. Ви ћете данас бити саслушани као окривљени сарадник и дужна сам да Вас упозорим на Ваша права.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић се упозорава у смислу члана 325 ЗКП-а да је дужан да пред судом говори истину и да не прећути ништа што му је о предмету суђења познато. Упозорава се да давање лажног исказа представља кривично дело, члан 95 став 1 ЗКП-а, да се не може позвати на погодности ослобађања од сведочења члан 94 став 1 ЗКП-а, нити на погодности ослобођења од дужности одговарања на поједина питања, члан 95 став 2 ЗКП-а ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица са којима живи у браку, ванбрачној или другој трајној заједници живота или сроднике по крви у правој линији, у побочној линији до трећег степена закључно, као и сроднике по тазбини до другог степена закључно и усвојеника и усвојитеља, тешкој срамоти знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, јесте ли разумели своја права?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесам.

Председник већа: И још једна ствар коју Ви морате данас овде, морате положити заклетву у смислу члана 96 став 1 ЗКП-а, мислим да се тај текст заклетве ту налази испред Вас, прочитајте.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

Председник већа: Од онога што ми је познато.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Што ми је познато.

Председник већа: Нећу прећутати.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Је ли прихватате ту заклетву?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам разумео.

Председник већа: Је ли прихватате заклетву?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Прихватам, прихватам.

Председник већа: Добро. Жарко овако, Ви сте овде видели, добили сте оптужницу, видели сте шта Вам се ставља на терет, и Ви сте закључили споразум о сведочењу са Тужилаштвом за ратне злочине од 28.06.2013. године, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Претходно сте Ви написали својеручну изјаву коју сте потписали, која се овде налази у списима и доставили тужиоцу, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте.

Председник већа: Е сада у вези са овим споразумом и са наводима оптужнице, је ли Ви остајете при овом споразуму и при овој изјави коју сте дали тужилаштву?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Остајем.

Председник већа: Добро, онда ајмо овако полако да нам испричате у вези са наводима оптужнице, Вама се стављају три тачке видели сте, под један, два и три, па изволите Ви сада ћете прво изнети своју одбрану, испричати, а после тога ћемо Вам постављати питања, тужилац, Ваш бранилац, браниоци других оптужених, сами оптужени, судско веће, па значи после ће бити то унакрсно испитивање. Изволите.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Почетком маја долази до тензија између Срба и Хрвата у Сотину, постављају се барикаде, мислим да је то 03. мај да су поставили барикаде. 04. маја дође до трагедије гдје је један Србин на улици убијен, Нађ Миодраг, четврта кућа, трећа-четврта од мене, у пола 10 отприлике ујутру. 06. маја на Ђурђево се српско становништво исељава преко Дунава. Након 10-так дана неки су се људи вратили, неки нису, све веће тензије постају, долазе викенди, почели су да минирају куће сваког викенда неко је морао да плати од стране Хрвата пуцњаву или експлозију, није се знало никада када ће ко бити на реду, ја сам био 21.06. када су ми поставили експлозив испред улаза у кућу, где ми је улазна капија, врат, зид и ауто који сам имао оштећен био. После неколико дана напуштам село Сотин и моја породица, одлазим у село Негославце ја, а моја породица одлази у Србију, у Војводину, у Бачко Ново Село. Потоме мобилисан сам био у Негославцима од стране Територијалне одбарне. Касније долази гардијска бригада из Београда гдје су нас све мобилисали, значи и сву територијалну одбрану под њиховом командом ставили. Ту смо имали једном, било је рањених људи када је већ почео, такорећи почиње рат, у касарни гдје смо ишли на извлачење тих рањеника. Мада и ту смо имали губитака, враћамо се, рањенике смо извукли, враћа се назад у Негославце, опет након неколико дана кренуло се у деблокаду касарне где сам учествовао, био са једном групом гдје сам улазио од Петроваца, спајамо се са Петровом Гором и део до касарне гдје смо извучили да се то ослободи. Ту сам се задржавао једно време и у Негославцима, Вуковару пар пута смо се селили били, смене имали, где се група једна формира и прелазимо на положај Вучедол. Ту смо били једно време, у том се исто створили неки услови да се српско становништво, да се уђе у Сотин и да се српско становништво извуче напоље које је остало. Ушли смо у село, извукли смо кога смо нашли од српског становништва, ту сам ја моју комшиницу Верицу Рапчак исто која је била Хрватица, исто извукао, питала ме је, ја сам јој помогао, одвео сам је у Негославце код мог колеге Попца Милоша и Славице која је исто радила са мном у фирми, мада је била Хрватица. Касније сам од тих људи мало добио преко носа што сам Хрвате довео, али прегурао сам. Вратили смо се назад на тај положај, ишао сам једном приликом са извиђачима, ја Мијаковац Жељко, Анојчић Борис, да их водимо, пошто они нису знали терен на нека пресретања иза Сотина. У томе су тренутку дошли људи који су из Сотина мобилисани били сотинчани на Јакобовац, и извршили су један напад на Митницу где ја нисам учествовао ту смо имали губитака од Мацуре Миодрага. Сада дан, два, три, колико смо се задржали ишло се у ослобађање Сотина. Ту смо ушли у Сотин смо ушли били, ту смо се задржали, остали смо. Одмах се формирала Месна заједница, Територијална одбрана да функционише, станица милиције. У станици милије је био Ковачевић Мирко,

председник Месне заједнице је Миле Остојић, комадант уствари командир Територијалне одбране је био Слободан Ковачевић. Ту се ишло на претресе терена, претрес кућа, било је тих пар дана, добили смо неку дојаву да ли има цивила, да ли има наоружаних, доста је Хрвата који су били наоружани, они су се разишли по обали Дунава доле ишли смо прво, мислим да смо прво ишли на Горњу планину према Вуковару терен, где нисмо нашли никога, једино смо нашли неких ствари смо нашли где су се сакривали, шатора и шта ја знам тога је било. После тога дан да ли је два било идемо у Доњу планину, претрес викендица, насеља, исто једно 15-так људи, 20 колико је нас било, то је према Дунаву. Дошли смо у претрес, распоредили смо се, једни су ишли горе, једни су доле ишли обалом, викендицу по викендицу, до једне викендице смо дошли где сам осетио енергију сам осетио, нисам толико близу био али сам доста близу био, значи да се ватра ложи да неког има унутра. Погледао само око себе, близу баш никог нисам имао толико, али мислим да је био ту близу мене, онда га нисам познавао Драган Митровић и његов колега Брко, како се презивао, стално губим презиме, али знам сви смо га звали Брко. Међутим ја сам позвао Горана Павића ваљда да ми се приближи и још пар људи да би могао да уђем у викендицу, да ми праве обезбеђење. Ушао сам у викендицу, уствари викнуо, отворио врата нагло и видим да има, наоружан Штер, пушка му је била оборена према доле, рекао сам да баци пушку, да остави и да изађе напоље. Ту је изашао напоље и Снежана Блажевић. У томе када сам изводио напоље чујем галаму, предао сам, уствари тих колега који су били напољу, ту је он остао, ја сам се вратио назад у викендицу и доносим аутоматску пушку „калашњиков“, две-три бомбе и нешто муниције што је било у торбици и чујем галаму неку и све и видим Миланковић Миодрага где прилази, звани Цоле, и извадио је нож. Значи вероватно са ножем да му нанесе ране или шта да га закоље или како би обратио не знам, и то када сам видио стао сам између њих, нисам то дозволио да се направи. Ту је била мала препирка пошто је терен био доста, нагиб није раван, мало сам склизнуо и са Штером, тада сам га гурнио и већ како је било и не знам шта ми је било и окренем се и кратак рафал испалим у Штера. У томе чујем где „Цволе“ виче „и њу и њу“, Снежана је викала „немојте мене, немојте мене“ и Драган Митровић испали рафал кратак у Снежану Блажевић. Ту је мало настала ко пометња све, успаничили се и људи и на неки начин и ми и све што се десило, одем у викендицу и почнемо да ћемо се разићи назад, да ћемо кренути, одем у викендицу, нађем алатке, ашов, лопату, шта сам већ нашао тамо и изнесем напоље и кажем да се та тела, да се закопају, да не остану тако. Ту је Миланковић Миодраг и Драган Лончар су помогли да се то закопа. Вратили смо се назад ту како ко је већ ишао и све и није било пуно ту ни приче, и до станице Територијалне одбране, а ту су учествовали припадници станице милиције, Територијалне одбране могу и нека имена да набројим.

Председник већа: Реците ако се сећате.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јокић Жељко, Павић Горан, рекао сам Митровић Драган, мислим да је овај Станојевић да је Миодраг или како се звао Брко, мислим да се тако звао. Знам за Брку али мислим да је Станојевић, сада. Мирко Ковачевић, Јокића сам рекао, сада већ више и било је 15-так, 20. Ту смо се вратили назад у команду, и свако својим путем. Никакво није било изјашњавање никоме ништа нисмо предавали неке рапорте или нешто да је било сада да ли је то, како је то Ковачевић Слободан сазнао је то, он је био командир Територијалне одбране, да ли је он то обавештавао даље да ли није, то не знам није ми познато. После неколико дана дознао сам да је Марин Кушић да је приведен, да се предао, приведен. Нисам имао тачну информацију ни како ни шта. Дошао сам у станицу милиције и ту је изашао

Васиљевић Вељко и каже ми „ту је Поштар“ реко чуо сам. И ту сам причао са неким колегама, сада све како шта, можда и о другим стварима и све, и излази, и ту ми је Васиљевић рекао да ћемо требати вероватно ићи по неко оружје да се донесе што је сакривено. Излази Мирко Ковачевић са Марином, како смо га звали сви „Поштар“, видим ја да је он у лицу да је променит, значи да га је неко тукао, малтретирао и већ на који начин, и ја сам га пиато Марине ко те је тукао, он ми је изјавио каже „када сам се предао у Опатовцима, Бокила“ тамо се наводно предао и да су га наводно, сад да ли је неко ишао по њега или су из Опатоваца њега довели у Сотин, то ми није познато. И кренули смо, сели смо у ауто, кренули смо по то наоружање што је било тамо оружје, шта је било. У то време нисам знао шта се све налази, кренули смо према Опатовцима, има један спуст према Дунаву где иде нафтовод, ту смо скренули лево једно можда 100 метара, паркирали ауто пошто даље нисмо могли колима, и кренули смо обалом горе, доле је Дунав, а обала је горе и ораница, једно 150-200 метара значи колико, нисам мерио све, кренули смо тим путем, ту је Марин рекао да је ту доле, Мирко Ковачевић и он су сишли доле и донели су пиштољ. Враћамо се назад, Марин је ишао први, ја и Васиљевић Вељко смо ишли иза њега, Мирца иза нас. Ту смо се ја и Васиљевић Вељко погледали, на неки начин не знам ни сам, није ми јасно, и уперили пушке и обадвојица смо кратак рафал испалили у Марина, ко је први пуцао фактички заједно смо испалили и један и други, ко је тачно први да ли је мој метак први отишао према Марину или од Вељка, знам сигурно да сам га погодио, то зато што је била близина. И то Мирца, Мирко Ковачевић, Мирца како га зове, прилази мени и обраћа ми се, ја гледам што се обраћа, сасвим нормално, касније размишљам сасвим нормално ми се обраћа, а размишљам реко што не и Вељко, нисам сам пуцао, обадвојица смо пуцали. Међутим он како тврди да Вељко није пуцао, јер се то једнако, у секунди се опали кратак рафал, али знам сигурно да смо обадвојица пуцали. И ту смо оставили Марина смо оставили били и кренули према кући, нико никоме није речи говорио ништа, ћутали смо. Вратили се назад, свако својим путем је отишао. И то је трајало једно време у Сотину док смо били, после, уствари фактички до друге половином децембра, негде да ли 20. или ту сад тачан датум не знам, обавештавам ме Милорад Вишић за постављање команданта села, уствари командира, команданта већ Територијалне одбране. И сада ја пошто сам ја на неки начин нисам, имам основну школу, немам чин никакав, ништа нисам на неки начин ни спреман за то све, међутим они су одлучили као пошто сам учествовао међу првим борцима у нападу на Вуковар, деблокаду касарне све, да сам на неки начин ватрено крштен, храбар и на основу тога су ме поставили били.

Председник већа: Кад кажете они су, ко то поред Милорада Вишића?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Милорад Вишић.

Председник већа: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: А сада са ким је он разговарао прије тога, да ли са Месном заједницом, да ли са, и да је са капетаном Милинковићем да је разговарао већ о томе и ту смо ми сада ја сам на неки, и прихватио то.

Председник већа: Без коментара молим Вас.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Прихватио сам, отишли смо у команду, команду, ту је са Милинковићем обавит разговор и ту су и одлучили, сада да ли је Вишић још после тога са киме разговарао, да ли није и постављен сам за

команданта одбране села. После тога ме је Милинковић именовоа, не именовоа него обратио сам се њему и дао ми је неке инструкције шта треба све да радим да му долазим сваки дан, да му подносим извештаје шта се ради у селу, на неко реферисање. То сам одлазио сваки дан, то је било већином у вечерњим сатима. У то време као имао је највише слободног времена и тако да смо поразговарали. То одмах се други дан ваљда како је било сада, други дан стојим испред Месне заједнице тамо „Два ловца“ кафане, зауставља се возило и питају ме када ће бити исељавање овде Хрвата. То су људи били из Западне Славоније, ја нисам у то време нисам знао ни да ће бити исељавање, нисам био информисан. Одговорио сам да не знам и све сретнем се са Милорадом Вишићем, питам га за исељавање, каже да биће каже ја сам већ разговарао о томе. Каже и обезбедио сам аутобусе код Станка Вујановића у Вуковару, а твоје је да одеш само да време закажеш, што сам касније све након неког времена и све када се са Месном заједницом када сам звали питао сам касније, обратио се Мирку Опачићу за то јер био је упознат, они су знали за то да ће бити исељавање и договорио се састанак био и да одем ја у Вуковар да закажем за аутобусе. Ту сам отишао код Станка Вујановића и заказао аутобусе да дођу око пола 1 - 1 сат, 12 - пола 1 већ како је било, он је одобрио. Имали смо састанак навече, предвече у Месној заједници, где прије тога ми је Мирко обавестио каже за камион јер неће сви ићи аутобусом, Мирко Опачић. И да ће бити састанак. Ту сам дошао на састанак сам дошао, можда сам пар минута закаснио већ како, састанак је почео, правила су се два списка, значи Мирко Опачић је читао имена Хрвата пошто је био списак направљен посебно Хрвата, посебно Срба, читао име и презиме и редом је ишло, Јованка Мартић је водила записник и писала. И ту се гласало ко ће да остане, значи он се није ни формулисао ни писао, него ко ће да се исели, а ко ће да се одвезе камоном на стрељање. И ту се гласало, значи фактички ко је имао шта и дао предлоге. И тако се усвајало. Ту је, није то дуго нешта пуно ни трајало и узео сам тај списак пошто ми је то дато од Јованке Мартић и ту је Мирко Опачић водио тај састанак, да однесем у станицу милиције да се ти људи приведу у току вечери. Отишао сам у станицу милиције, тамо сам пар људи затекао и рекао им да се ови људи морају привести у току вечери, који су то. Ту сам отишао, отишао сам даље, вратио сам се, људи су били приведени, ја у то нисам улазио у просторије где су они, него попричао сам ту са људима, тих можда сат времена или колико је било, пола сата, сад можда је било и више, сада тачно време не знам. Напустио сам станицу милиције и отишао до команде и тамо ујутро..., извињавам се, нисам, пропустио сам један, да сам отишао код Милинковића прије тога, сада се извињавам, морам да се допуним, да видим за камион тај, Милинковић ми је одговорио да зна за то, да је упознат, да ће камион бити спреман са возачем и да он неће бити ту, да иде на викенд, да се не би као он није ту, да се то може одрадити. Сада да се наставим, сутрадан већ када сам дошао у команду по камион, затекао сам Драгана Тодоровића, он је њега замењивао фактички, мада касније чујем да он није био његов заменик него долазио је у команду, долазио је на састанке и Месне заједнице и стално је распитивао се и по селу је ишао и то. И обратио се и рекао да је камон спреман и возач. Ја сам прешао у станицу милиције да камион пређе. Дан раније отишао сам код људи Драгана Лончара и питао га за то, за стрељање, за то све да ће се одрадити, он ми није ништа одбио. Код Цволета сам био поразговарао, исто је прихватио. Ту у станици милије Горан Павић који је био, Драган Митровић са њима сам исто поразговарао и сви су прихватили то. Ујутро када сам дошао са камионом, када је камион прешао, натеран је камион на рикверц у станицу милиције и људи су изведени напоље. Камион да ли сам отворио ја или Драган или како смо, Митровић, наредили да се пењу горе. Прије тога ми је Драган Митровић рекао каже да их не возимо, да бацимо ту бомбу, што му ја то нисам дозволи у просторији да се то нарпави. Ту смо били око камиона, људе смо натоварили, уствари сами су се попели горе,

попели горе у камион и кренили смо према Товарнику. Ја сам седио у камиону сада не могу тврдити сигурно то ми је само остало у подсвести значи да не би криво или некога оштетио, да је био са мном један од Торбица, знач не могу тврдити никако али у подсвести ми стоји и да је био Тошић Славко. То исто не могу сто посто да човека окривим ако није био, али имам неку подсвест. Кренули су према Товарнику, ја сам ишао са камионом, Драган Митровић је ишао са својим возилом, Драган Лончар са својим и мислим да је Павић и Јокан да су ишли са трећим возилом. Ишли смо према Товарнику до краја винограда „Вупикових“, ту сам рекао возачу да скрене лево, скренио је лево једно 300, 400, 500 метара већ колико има, ту смо се зауставили. Изашли напоље, отворили страницу, мислим да је Цволе, Миланковић Миодраг је отворио или сам и ја помого сад, они су изашли напоље, рекао сам да стану у врсту да се мало удаље од камиона према једном каналу који служи за одводњавање. И они су стали, ми смо стали исто на неки начин у врсти, ја сам био први до камиона, добро се сећам и сећам се да је Драган Митровић био последњи, сад између којег, како је стајао не знам, ту је почела прича, и Мира Рагуш излази два, три корака напред и обраћа се Драгану Митровићу, да ли је она то заслужила, шта, већ на неки начин му се обраћа, шта се то ради, шта ради и он је кратак рафал испалио у Миру и у том како је он запуцао, сви смо запуцали према људима, гдје су људи пали, то је трајало пар секунди, десет секунди можда. Сви су смртно настрадали, узели смо та тела, двојица по двојица и спустили у тај оближњи канал, да не би остали на пољани, на чистини. Вратили смо се назад пред станицу и команде и милиције, пошто је једно преко пута другог, ту сам изашао и ту је камион, видио сам Драчу ди је довео Нович Ивану, и ту ми се обраћају да Нович Иван жели да остане, да идемо да питамо у команду, војну команду, пошто сам ја дошо до врата и пошто сам познавао, стражар је стајао испред и питао ме шта треба, ја сам рекао да људи, човек хоће да остане, ако може икако да се не иселава, ту каже сачекај напоље, ја сам сачеко пар минута, он се вратио и рекао да не може да остане, тај стражар. Сад даље с ким је он разговарао и шта је унутра у просторији ја то нисам видио и вратили смо се назад. Драча је одвео Нович Ивана назад. То је прошло неко време, дошли су аутобуси, ја сам био, код аутобуса сам био, неки људи из месне заједнице нису смели да изађу напоље мада су знали, гледали су кроз прозор шта се дешава, са Ружом Паштић поздравио сам се, пружио сам јој руку и рекао сам јој Ружо можда је боље да одеш, имаш женску децу, муж јој је умро прешо је преко Дунава и умро је код Бачке Паланке, да те не би неко малтретирао и да не би имала проблема, па ако буде време и све ти ћеш се вратити својој кући, боље ће ти бити нег да останеш. Ту смо се раздвојили, људи су долазили, седали у аутобус припадници станице милиције су дошли који су вршили пратњу до Шида, тамо су их оставили и вратили су се аутобусима, сутра дан или већ у току дана из месне заједнице су ишли људи пописивати имовину, шта је остало од имовине, од стоке, да се може наранити, да не би, од глади да не би било угинућа и већ шта. Људи су почели долазит из Западне Славоније где су насељавали, месна заједница је то радила, вршила. Касније дође ми све то шта се у поподневним сатима, у ствари после аутобуса кад су отишли, отишо сам у месну заједницу нађем Мирка Опачића, причали смо тамо, шта смо причали сад се не сећам и он је ишо и каже идеш са мном и отишо сам до његове куће, ди смо, шта је требало, шта све не знам, и ту смо били можда, не знам да ли смо се задржали десет минута код његове куће, ту је његов отац се појавио и питао је нисте то требали направит, што сте то направили. Е сад, шта сам ја њему све одговорио, шта нисам, не могу се сетити, углавном Мирко није ништа коментарисао, нег је саго главу и изашли смо напоље. Отишо сам, после неког времена дошло ми је у главу и шта сам све направио да то нисам требао, да сам мого да спречим, а сетим се ја сам крив под број један, под два знали су из месне заједнице, нико није спречавао, знали су припадници

војске, нико није спречавао, станица милиције, нико није спречавао, сви су одобравали тај злочин који се десио и прође ми кроз главу кад сам се појавио, то сам са извиђачима назад, кад сам затеко људе који су били у нападу на Митницу, када је погинуо Мацура Миодраг да је једном приликом Опачић изјавио, ја мислим да је он њему чак и рођак, да су родбински везани, али ја сад нисам сто посто сигуран, каже да неће остати ни један Хрват у селу, само оставићемо Иву Кауга, да имамо као узорак, да видимо како су Хрвати изгледали, а тај човек је био ни на живцима је нешто био, тресо се сав, алкохоличар је био и не знам како би га описао. И то ми је било, касније ми дошло све шта сам направио, после сам заштитио неке што су остали Хрвати кад су се људи населили из Западне Славоније хтели су и да их иселе, Тот Алојза сам заштитио, Сић Андрију, било је помена о Попићу да се мора иселит, неки из Славоније да се уселе, то сам покушао спречит, нисам успео, то су људи иселили, Попића су иселили, ови су остали у селу. Дошло ми је касније наређење, ми је дошо један, представио се Црни, да га је послао доктор Вишић да се, да направимо обезбеђење, да ће доћ цркву минират. Ја сам то прихватио, прихватио сам кад је послао да хоће, отишао сам код мештана, који су живили крај цркве, школу, пошто је школа близу, обавестио сам што раде, пошто и она тамо живи да се отворе прозори, све, Славко Тошић је био са мном пошто сам њега звао да буде, на трговини сам обавестио Жики Опачића, да исто ради трговине, да не би излози попуцали, људи су дошли из Вуковара, почели су да буше зидове и ја сам једноставно реко момци прекидајмо, нећемо то направити. И ту сам спречио, јел дошло ми је после онога зла што се све направило, дошло ми је у главу све то а више се од тога избећи не може, па бар оно што могу да спасим, и та црква је остала читава, осим торња што је у ратним дејствима што је из тенка што је срушено и то.

То је мени међ фамилијама и то што сам познавао те људе, дошло ми је жао и криво, познавао сам све и дружио се са њима и све, али био је рат и тако се десило и више ја ту из те коже не могу. А кад сам све анализирао видио сам да су они мене ту поставили да би се то десило јер сам имао неку храброст и све за то исељавање и стрељање људи од појединих да би себе склонили а да би другог ставили на тај чин. Ту су склапали све што се радило, мозак тог села био је доктор Вишић, са помагачима који су тркуљама и све, како сам ја назвао не бих желио никог да увредим, далматински клан, то су људи били који су били из Далмације, зато сам их назвао далматински клан. А не бих желио да их на неки начин повредим што су из Далманције, нег зато што су само они сурађивали а друге су на неки начин омаловажавали и кад је требало нешто прљаво друге су гурали у то. Сад можда сам нешто испустио и све, ја мало сам и узбуђен и све то, можда сам и прескочио нешто не намерно, не да не што кријем или тајим.

Председник већа: Јесте ли ви о овом догађају кад сте страдали ови цивили јесте ли обавестили Милинковића команданта места?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Кад је то било?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, јесте, то сам пропустио, пошто сам узбуђен па сам мало, бркао сам ствари. То је било након пар дана, два, три дана, четири колико је већ било, срео сам испред команде Милинковића напољу где ме је запитао шта и како је прошло све, ја сам га обавестио о томе да је то тако било, да се на неки начин вршило стрељање, одрадило, шта већ, како бих назвао, питао ме је да ли су ти људи закопани и шта је, реко нису закопани, само су склонити у канал. И ту ми је

рекао сачекај, сад ћу ја, он је отишо унутра, с ким је разговарао, шта је, то не знам и вратио се и каже сачекај ту испред команде доћи ће улт па иди са њим и то закопајте.

Председник већа: Шта ће доћи, нисам чула?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Улт, улт, радна машина.

Председник већа: Радна машина, добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ту сам сачеко, улт је након 15, 20 минута, пола сата, већ колико је времена прошло, то и не сећам се, дошо, њега сам нако, интерно сам га познавао, пошто је стално долазио тамо у команду, мислим да је Раде Несторовић да се звао, дошао је са ултом, ја сам сео са њим и кренили смо према циглани. Ту смо скренили лево, дошли смо до тог места, тај ултиста Раде он излазио напоље није, значи он фактички није могао ни видети тела.

Председник већа: Значи био је у машини све време?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У машини је био цело време, ја сам изашо напоље, он је издалека узео и лагано земљу купио и гурао и тако је пребацио.

Председник већа: У тај канал где су била та тела?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У тај канал, да се то, то две, три кашике, пет већ колико је гурнио. Неко време после код Бачића је угинула једна крава, где се обратио да се то одвезе пошто ту у насељу нема ди, позвао сам опет војну команду и то, обратио се да има тело животињско угинуло, он је дао улта опет, дошо је Раде, отишли смо ту краву смо натоварили и питам ди ћемо, он ми каже оћемо исто тамо, реко може, ајмо тамо и одвезли смо ту краву ди се то десило и набацали горе и опет је он земљу узео и пребацио преко тог животињског тела. То је...након, то је, и ја сам дотле после те нове, то је било до Нове године, око Нове године већ како, ту сам остао још једно време командант, не задуго пошто се та формација укинула, био је интервентни вод, значи ја сам се разрешио на неки начин дужности, али сам као био испред, у месној заједници на тој функцији, али сам у месној заједници али тело се као командир, командант гасило. И то је тако трајало, свако је онда ишо себи да се запосли вамо, тамо и људи су се из Западне Славоније населили. Прошло је пар година Павић Горан је долазио пар пута код мене обраћао ми се да би та тела уклонили са лице места, да би прикрили то, пошто су неки знали, неки нису али су знали, причало се да је на циглани. И ја сам то прихватио, након неког времена и ја и он и сад која су двојица, ја се никако не могу сетит која су била са мном и са њим, отишло смо и почели смо вршит ископавање тих тела. Колико смо успели да ископамо на тракторску приколицу смо натоварили и превезли до клаонице где има ископана рупа за клаонички отпад.

Председник већа: Из тог канала где су били значи бачени па до клаонице?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: До клаонице, да.

Председник већа: Колика је ту удаљеност?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па зависи сад којим путем се иде.

Председник већа: Па добро, тим којим сте ви ишли, ви сте ишли земљаним путем јел, преко њива?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ишли смо један део земљаним путем па смо морали и мало прећи на главни пут па опет скренути, тако да, углавном земљаним смо путем ишли.

Председник већа: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: И ту смо, истоварили смо та тела у ту рупу код клаонице и пошто сам у то време радио већ у клаоници, ујутру сам отишао да видим да ли се то види, дал не, и мало, колико су набацили земље били преко тога, да људи који возе тај отпад да не би видели, видео сам да нема ништа, да се не види, не да нема, него да се не види ништа и то сам напустио. Али нисмо били, сва тела нисмо били пренели.

Председник већа: Значи нешто је од тих лешева остало и у том каналу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Остало, да, да, остало је, јер нисам знао број тачан.

Председник већа: Не знате колико сте пребацили тамо?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам знао, касније сам видео да је остало колико два или три леша, колико је остало. Сад дал сам нешто прескочио, можда јесам све али не могу, мало сам узбуђен и не могу да...

Председник већа: Па добро, који су били ваши мотиви да те људе убијете, то је било цивилно становништво?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Цивилно становништвао.

Председник већа: Ненаоружано?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ненаоружано, у то време ненаоружано, цивилно...

Председник већа: Хрватске националности?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Који су били мотиви да те људе убијете?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било, ма били смо пуни сви у селу који су били, сви су били пуни мржње, јер они су нас протеривали, почели са убијањем, тог Микија одвели су и Јоцу Славонца, Ивковића, одвели у кукурузе убили и минирање кућа, протеривање, све то на тај начин тензије, ратно стање једноставно нешто је десило се и то не могу вам, мислим да то сад да се иљаду пута десило да то никад више не бих мого направити такву ствар. Да ли сам био толко, нисам баш толко

ни млад 25-26 година, колико сам био и да се на то да се вадим или нешто, не знам, једноставно, али било је то други људи који су бли па нико ту није спречавао, нико није, јер су сви били пуни мржње. Јер кад смо гласали били, ту је био покојни сада Жика Опачић, мислим да је био чак и најгласнији, једном сам га питао па реко нећемо ваљда сад све поубијати, јер се гласало, значи ако је неко некога био добар да га заштити, остави, да га пошаље и тако је ишло, једноставно, јер ови су Мира Рагуж, Цицварић Славица, јел Славица, они су радиле у кухињи тамо и наводно по причи каже они све знају и све то треба склонити, све су видели и све, тако да.

Председник већа: А чији је тај трактор кад сте превозили те лешеве?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је био од Јанка Џудера.

Председник већа: Јел он знао зашто узимате трактор?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Председник већа: А кад сте овај камион војни тражили, јел Милинковић знао зашта ви тражите?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Знао је, био је обавештен.

Председник већа: А Опачић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Знао је. Све се то знали, значи све у детаље се то знало било. Јел то ми је и споменуо Милинковић, идем на викенд да не будем ту. Значи да буде отворено да не би...

Председник већа: Јел имате још нешто да кажете?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па не знам шта би још.

Председник већа: Браниоче, јел имате питања? Нема. Тужиоче изволите ви.

Заменик тужиоца: Реците у време ових догађаја, конкретно ове тачке 1. где сте ви били, у којој, како сте били војно ангажовани да кажем, шта је то било у чему сте ви били, јединица та?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је под, то се води на Водице.

Заменик тужиоца: Не, не, мислим јесте ли били ви тада у територијалној одбрани, милицији?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У територијалној одбрани.

Заменик тужиоца: А шта сте рекли када сте постали командир територијалне одбране?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Командир сам постао територијалне одбране, негде 20., 22., сад тачан датум ја не знам, децембра.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми у односу на ову тачку 1. ви сте навели која су лица била присутна тамо.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Заменик тужиоца: Ја сам упознат са вашим исказом из истраге кад сте говорили тужиоцу о томе па сте споменули још нека лица, па сад ја како да вас питам а да вас не наведем, да ли познајете Безбрадица, некога са презименом Безбрадица?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Безбрадица Предраг, да био је и он тамо, ја сам набројао пар лица, да кажем сад...

Заменик тужиоца: Шта је био Безбрадица Предраг у којој јединици?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Био је у милицији, у милицији мислим да је био.

Заменик тужиоца: У милицији. Јер он био тада присутан када сте ишли у тај преглед викендице када су убијени Штер и Блажевица?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, јесте био присутан.

Заменик тужиоца: Био је?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, јесте.

Заменик тужиоца: А јел био Миоковац или како се зове?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Мијаковац?

Заменик тужиоца: Мијаковац да, присутан.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Има Мијаковац Јанко, има Мијаковац Жељко, сад.

Заменик тужиоца: Јел био неко од њих?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па не знам, можда је Јанко био присутан али сад не могу.

Заменик тужиоца: Јел био Лончар присутан тад, окривљени?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, њега сам навео да је закопавао.

Заменик тужиоца: Добро. А Анојчић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, он је био, он је касније пришао али је био, он је ишао обалом, мислим да је он ишао обалом горе, али се спустио доле са Јокић Жељком и да се спустио био.

Заменик тужиоца: Реците ми ово са тим аутобусима, ако сам ја то добро схватио, ви их по повратку са тог стрељања тих људи, тих 13 лица, видите те аутобусе, колико има аутобуса.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Наручена су била три аутобуса, сад да ли су сва три дошла, или су два дошла, ја сад стварно не могу.

Заменик тужиоца: Да ли тај излазак тих лица у аутобусима је временски после тог убиства тих 13 људи се обавља?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: После, после.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли су постојали неки пунктови за излазак и улазак у Сотин?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесу, постојали су и на излазу Вуковара према Илоку и Товарнику.

Заменик тужиоца: Ко је био на тим пунктовима, ко је то држао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У то време држала је војска, а некад је, ја мислим да су после, да су и једно време држала војска.

Заменик тужиоца: Да ли се могло несметано пролазити преко тих пунктова или је потребна била нека пропусница или?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Требала је бити пропусница.

Заменик тужиоца: Ко је издавао пропуснице?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Војна команда.

Заменик тужиоца: Када излазе возила напоље, да ли се и за њих је била потребна потврда или већ нека пропусница, да ли ви знате о томе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па то слабо сам ја са њима излазио, али тад кад смо ми излазили нису нас заустављали, нити ништа.

Заменик тужиоца: Нико вам није тражио. А када сте оно спомињали ту радну машину, јесте ли, је ли вас тада неко заустављао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па стали смо и прошли смо, није било проблема никаквих, нисмо имали пропусницу.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Пуномоћник оштећених?

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Молим Вас господине Милошевићу ако можете да се сетите сада се споменули догађај у месној заједници, прављење спискова, и навели сте да је на пример једна особа била најгласнија. Ко је још био присутан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Био је присутан Тинтор Лазо, Вученовић мислим да је Миле, Тркуља Винко, Тркуља Бранко, да су били Јованка Мартић то сам реко, Жико Опачић, ја и Опачић Мирко, сад још даље ко је присуствовао...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, а реците ми након тога, Ви одлазите у станицу милиције са тим списком?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: И ко је тамо био?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Био је Васиљевић Вељко, био је Предраг Безбрадица, био је Драган Митровић, Станојевић сад још даље ко је био, Павић дал је био, било их је тамо шест, шест, седам колико је било.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Хајде да се вратимо на моменат када идете са ултом на оно затрпавање. Рекли сте да возач улта није могао да види, да ли је он знао шта ради?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Знао је.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: На који начин је знао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па сад не знам да ли је знао одмах кад је кренуо, то ја не могу рећи кад не знам, а у причи кроз пут колико смо ишли знао је шта иде да направи, јер ја сам му исто пренео и реко сам му.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Рекли сте.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, а сад да ли је он то раније знао то не могу, кад је кренио без мене, док није дошо до команде, то не знам.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: У реду, ајде сад споменули сте да је то негде било '95-'96., касније, када вам је Горан Павић дао предлог да се тела помере зато што се то знало, да су на циглани. Јел то било, објасните ми како се то знало?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па то сазнало се, то се одма тај дан се сазнало да су тела, да се тамо извршило стрељање на циглани, то је доста један потез повећи, и неко је испричао, неко је од наших испричао да је то на циглани, то се причало, стално се причало да је на циглани али нико није знао место осим нас који смо били тамо.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: А да ли се по селу причало и ко је то урадио? Јел ишла таква прича нека?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па била је прича, била је, видели су ови који су остали у станици милиције видели су ко је отишо и то су, неки су остали у станици милиције, значи нису отишли сви из станице милиције. Било је, више лица је било који су остали тамо, сад који су остали све ја не могу све да сад направим...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: У реду хвала вам, немам више питања.

Председник већа: Сад ће само суд да вам постави нека питања, па ћу онда дати одбрани. Реците ми овако, кад говорите о овим лицима под тачком 3. који су стрељани да само прочитам имена да ми потврдите да ли су то та лица. Јел био Марко Филиповић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте.

Председник већа: Ката Филиповић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Славица Цицварић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Крешимир Ђукић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Марко Кушић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Магдалена Кушић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Ивица Матијашевић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Андрија Рајс?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Рајс, да.

Председник већа: Марко Рагуж?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Мирјана Рагуж?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Мирослав Рагуж?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Хенрих Сили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Жељко Војковић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Ви их знате све?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Све знам.

Председник већа: Добро. Још једно питање. Пошто сте ви кажете постали командир територијалне одбране јел тако, у Сотину?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Председник већа: Негде сте кажете од 20.децембра?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тако нешто, сад не знам тачно.

Председник већа: Добро. Моје питање је какав је однос између територијалне одбране где сте ви командир, локалне те места Сотин између месне заједнице, између полиције и војске ЈНА. Јел има ту неко надређен, подређен, какав је однос између ових органа?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па био је доста да смо сарађивали, мада ја ту неку

Председник већа: Јел вама неко као командиру територијалне одбране наређивао, јел могао неко да вам нареди?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Могао је.

Председник већа: Ко?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам био претпостављени као командир месној заједници а био сам претпостављен војној команди.

Председник већа: Значи они су могли да вам нареде?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Они су могли да ми нареде.

Председник већа: Добро, добро. И још нешто, кад говорите о овим списковима у месној заједници, у канцеларији месне заједнице, кажете правила су спискове, ви сте мало закаснили, дошли. Ко је то, ко је то правио те спискове?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Месна заједница.

Председник већа: Па месна заједница...

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Савет, фактички савет месне заједнице, значи имали смо списак Хрвата, списак Срба.

Председник већа: То су били спискови од раније или направљени?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је комплетно био попис кад се...

Председник већа: Становништва?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Становништва, посебно раздвојени. Мирко Опачић је водио тај састанак.

Председник већа: А јел он правио списак за ликвидацију?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он је читао имена, а ми смо гласали и...

Председник већа: Па како заокруживали, шта?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Закруживано.

Председник већа: Ко је заокруживао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У ствари не заокруживано нег је писано Јованка Мартић је била записник.

Председник већа: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: И она је, не може сад заокружит ако има 150 људи заокружит па однети сав тај списак, па само који су заокружени него су, посебно се имена писала и...

Председник већа: Значи Јованка пише?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Пише да.

Председник већа: А ви сви учествујете како, гласањем, како?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Гласањем.

Председник већа: Јел неко рекао немој овога или стави овога?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Било је, било је и то, било је свакаких прича, било је и све, овај добар, овај није.

Председник већа: И ко је био присутан још? Кажете био је Опачић, били сте Ви, била је Јованка Мартић, да ли можете још да наведете ко је био присутан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Винко Тркуља.

Председник већа: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Бранко Тркуља.

Председник већа: Да.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Миле Вученовић.

Председник већа: Да.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тинтор Лазо, сад још да...

Председник већа: Је ли био Опачић Живко?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, јесте, њега сам пропустио, он је и био најгласнији кад се гласало.

Председник већа: Је ли Вама Милинковић раније давао камионе војне за потребе територијалне одбране?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Оје давао, лично мени не, јер ја нисам био...

Председник већа: Ово сте сад тражили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ово сам сад тражио.

Председник већа: Први и последњи пут?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Први пута да.

Председник већа: Пре тога нисте тражили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам ја, лично ја нисам тражио.

Председник већа: Ви лично нисте.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам имао никакву функцију, ништа нисам био и ...

Председник већа: Добро. Одбрана изволите, колега Вукотићу.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала. Ја сам Војислав Вукотић, бранилац Драгана Митровића. Господине Милошевићу, ја ћу Вам поставити неколико питања, па Вас молим да ми одговорите. Прво питање би гласило, можете ли нам рећи временски кад се дешавало, кад се вршио, заправо, претрес терена викенд насеља код Дунава везано то све за тачку 1. оптужнице где су страдали Штер и Блажевић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па можем.

Адв. Војислав Вукотић: Које је то време било?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ту негди 20. и којег можда датума октобра, значи после уласка у село, сад да ли је било пет или 10 дана али није био неки велики период размака.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. Знате шта, у вези тог питања кад се све то дешавало, ја имам пред собом Ваш исказ и не само један, него два исказа које сте дали после добијања статуса где сте рекли, ево ја цитирам, на страни 4, то је записник од, сад ћу вам рећи...

Председник већа: 20., је ли тај, 28.06.?

Адв. Војислав Вукотић: Да, овај први, да, 06. само један секунд, 02.07., не, пардон, не, не, 28.06.2013. године.

Председник већа: Добро, добро.

Адв. Војислав Вукотић: Видите, на страни 4 у другом пасусу Ви дословно кажете, ево цитирам: „По сазнању да се Хрвати разишли из села и наоружани крију по шуми и викенд насељима, ми се организујемо и претрес терена“, е сад ово је битно: „Почетком друге половине октобра добили смо задатак да претресамо викенд насеље Доња Планица“, прво, да објасните, сад сте рекли крајем, овде кажете почетком друге половине, можете ли то да објасните...

Заменик тужиоца: Извињавам се судија, око 20.

Председник већа: Рекао је „добили смо задатак“, овде каже.

Адв. Војислав Вукотић: „Добили смо задатак“...

Председник већа: Да, „друге половине октобра добили смо задатак“.

Адв. Војислав Вукотић: О чему се ради?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Рекао сам друге половине.

Председник већа: Друге половине.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Значи то је од 15. па надаље.

Адв. Војислав Вукотић: Е па добро.

Председник већа: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То сам изјавио.

Председник већа: Добро.

Адв. Војислав Вукотић: А сад ме занима ко вама даје тај задатак?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То нам даје командир територијалне одбране Слободан Ковачевић.

Адв. Војислав Вукотић: А Слободан Ковачевић, добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он је у то време био командир.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала. Сад бих Вам поставио неколико питања која су по мени значајна, ради се о следећем. Да ли је Вама познато којим оружјем су формацијски били задужени припадници полиције у Сотину?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Аутоматским.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. А каквим оружјем су били задужени припадници територијалне одбране, истим оружјем?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Истим оружјем, то је све лично које смо задужили оружје.

Адв. Војислав Вукотић: А да ли можете знати...

Председник већа: Немојте „да ли можете знати“, не, него „Да ли знате,“ тако.

Адв. Војислав Вукотић: Да ли знате, добро, лапсус.

Председник већа: Прецизно, у реду.

Адв. Војислав Вукотић: Судија, извините, лапсус.

Председник већа: Добро, само да. Не можемо хипотетички, него конкретно питања.

Адв. Војислав Вукотић: Да, да, тако сам и описао кад сам...

Председник већа: Добро, прочитала сам, није проблем.

Адв. Војислав Вукотић: Да ли је Вама познато којим оружјем је све био задужен и раздужен припадник полиције Драган Митровић?

Заменик тужиоца: Да ли зна?

Председник већа: Он каже да ли му је познато, добро, може и тако.

Адв. Војислав Вукотић: Да ли зна и да ли му је познато? Колега, ја Вас нисам прекидао.

Председник већа: Добро, нећемо, молим Вас.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да је имао аутоматско оружје.

Адв. Војислав Вукотић: Молим?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Аутоматско оружје да је имао, то ми је познато.

Адв. Војислав Вукотић: Поред аутоматског оружја, питам Вас, да ли је имао још неко наоружање?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да ли је имао пиштољ или није имо пиштољ то сад ја не могу се сетити тога.

Адв. Војислав Вукотић: А добро, то не знате.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: А сад да ли је имо бомбу или то, то смо имали сви, сви смо исто тако бомбу смо имали, то малтене сви смо имали, не једну него имали смо.

Адв. Војислав Вукотић: Значи и Ви сте имали бомбе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Имали смо, и у станици милиције је био, пун сандук је био бомби.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. Да ли је, питам Вас, да ли је господин Митровић у свом наоружању имао бомбу и да ли је ту бомбу носио са собом, и да ли сте Ви видели то?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да ли је он имо њу у цепоу или није имо у цепоу или му висила, ја сад то не могу...

Адв. Војислав Вукотић: Добро, господине Милошевићу, Ви са тим, само да Вас питам да ли је Вама познато да бомба није спадала у редовно формацијско полицијско наоружање па и претпостављам да се то односи и на територијалну одбрану, да ли Вам је познат тај пропис?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тај ми пропис није познат али то је формирана станице милиције између територијалне одбране, значи сви који смо били малтене свако се могло учланити и као направити то, милиција то није била активна полиција или нешто да је активно да се неко бавио у то време.

Адв. Војислав Вукотић: Значи да резимирамо, јесте ли Ви тих дана видели да оптужени Драган Митровић има при себи бомбу или не?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Претпостављам да је имо, чим је споменио значи да је имо, сад да ли је он њу носио у џепу или није носио или је тамо стајала, ја то сад не могу да се сетим али знам шта ми је реко био.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, е сад господине Милошевићу, ја ћу Вама предочити део Вашег исказа из записника о Вашем саслушању, ево сад ћу, то је овај други датум, један је био 05., ја сам мало пре рекао 28.

Председник већа: 28.06. сте рекли.

Адв. Војислав Вукотић: 05.08.

Председник већа: Добро. Само предочите.

Адв. Војислав Вукотић: Ево предочићу. Ви сте на страни 7 у трећем пасусу дословно изјавили цитирам: „У једном тренутку“, то опет везано за онај први догађај...

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Први случај.

Адв. Никола Николић: По ЗКП-у Ви предочавате.

Председник већа: Нека, може и бранилац, пошто има. Изволите предочите.

Адв. Војислав Вукотић: Оппростите, ја постављам питања, а предочавам оно што...

Председник већа: Јесте, немојте молим вас коментарисати, само предочите.

Адв. Војислав Вукотић: Може и суд, није то спорно.

Председник већа: Предочите, предочите.

Адв. Војислав Вукотић: Ево, „у једном тренутку пришао ми је Драган Митровић и питао ме је да баци бомбу у собу и ту изврши стрељање, што ја нисам дозволио“, значи док су још били у полицијској станици, је ли Ви остајете код таквог исказа или не остајете?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Остајем.

Адв. Војислав Вукотић: Остајете, а како мало пре сте рекли да Ви не знате да је он имао бомбу.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па ја сам, шта је он мени говорио ја сам то, а сад да ли је он имао, вероватно је имао док ми се на тај начин обратио.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, хвала, то је, нећу да коментаришем, то није ни време ни место али сам само то предочио. Сада ћу Вам поставити још нека питања,

нећу још дуго, можете ли ми рећи господине Милошевићу да ли је оптужени Драган Митровић учествовао у сачињавању или пак одлучивању при гласању за иселјавање и једног броја цивилних лица хрватске националности који су пребачени у Шид и овог другог броја који су касније нажалост ликвидирани?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он у сачињавању спискова и тога није присуствовао.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, хвала Вам господине. Е сад ме интересује после овог првог догађаја који је био тамо на оном викенд насељу, да ли је оптужени Драган Митровић, пошто, пост фестум, пошто се све то завршило учествовао у закопавању тих жртава или не?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Мислим не сећам се, ја знам да сам ја и Цволе и Драган Лончар, то је то.

Адв. Војислав Вукотић: Е сад, да ли је ово можда мало и сувишно питање али да ли сте Ви пре свих ових догађања познавали Митровића и он Вас, јесте ли били некад у неком контакту?

Председник већа: Значи пре ових критичних догађаја да ли је познавао Митровића?

Адв. Војислав Вукотић: Пре, пре.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не, никада.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. Сад питање везано опет за тај први догађај, Ви сте објаснили да сте Ви пуцали, да је овај Цволе и тако даље, али ме занима да ли је Цволе, ако је то питање можда ако је дозвољено, да ли је Цволе по вама можда пуцао и у Снежану Блажевић или не? После овог првог пуцања.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам, мислим да није.

Адв. Војислав Вукотић: Нисте приметили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам приметио да је пуцао.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. А после свих ових операција јесте ли Ви имали било какве контакте са овим Митровићем?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па имали смо контакте, имали смо, с неке стране мало баш нисмо били у некој љубави али било је, чак је долазио пар пута и кад је био на пункту према Вуковару он и Станојевић долазили су код мене кући и попили су и кафу, сок, ракију кувану, било је зимско доба.

Адв. Војислав Вукотић: Е сад још ево, врло брзо ћу, мало сам одужио.

Председник већа: Добро, па полако, ништа. Ваше је право да питате.

Адв. Војислав Вукотић: Сад ме занима око одређивања ових група, ко уствари одређује ове групе и на који начин се то врши, мислим само Ви, да ли још неко ту учествује?

Председник већа: Само које групе, нисам разумела? Групе за стрељање и за пресељење?

Адв. Војислав Вукотић: И ове за претрес терена.

Председник већа: А и претрес терена.

Адв. Војислав Вукотић: Под тачком 1 и 3.

Председник већа: Добро, добро.

Адв. Војислав Вукотић: Ко је ту, Ви сте рекли мало пре „наређено“.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па то је Слободан Ковачевић, то је он одређивао.

Адв. Војислав Вукотић: Значи он вам то наређује?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па он наређива, он је, тамо били смо испред команде и ту је станица милиције и ту смо покупили се, то је све ишло ђумле заједно.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. То се тако нареди усмено, је ли?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па усмено, то је све било усмено пошто ту нема...

Адв. Војислав Вукотић: Вођења евиденције.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, кад се све то завршило говоримо о првом догађају и овом трећем догађају, сад ме занима овај трећи догађај ко врши тамо асанирање тог терена, закопавање и то, да ли је то војска радила са неким машинама или сте ви то, ви који сте ту били?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не, то је...

Председник већа: Па нису ни закопани, а мислите за трећи догађај?

Адв. Војислав Вукотић: Трећи.

Председник већа: Па нису ни закопани, бачени су...

Адв. Војислав Вукотић: Али касније, касније?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Касније је дошла радна машина и...

Адв. Војислав Вукотић: Касније су рекли да, али ко, чија машина?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је од припадника војске Југославије била машина.

Адв. Војислав Вукотић: Добро. А Ви рецимо ово све, сва ова дешавања ни на који начин не обавештавате, не Ви, него сви, ви сте територијална одбрана, ту је полиција, ту је месна заједница, да ли неко обавештава надлежног команданта војног о томе или не или сте нешто рекли о томе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У то време нисмо ништа обавештавали, него једино кад сам се срео са Милинковићем њега сам, кад ме пито, ја сам га обавестио.

Адв. Војислав Вукотић: А све остало се своди на оно причање по селу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, ништа друго.

Адв. Војислав Вукотић: Добро, господине Милошевићу хвала Вама на датим одговорима. Ја сам завршио, хвала вама.

Председник већа: Хвала колега Вукотићу. Бранилац Драгана Лончара адвокат Никола Николић, изволите колега. Вукотићу, искључите само.

Адв. Никола Николић: Уважени суде, уважени колега тужиоче, колегинице пуномоћник оштећених и моје драге колеге, пуно поштовање према породицама жртава који су овде присутни, жртве су нажалост биле и с једне и с друге стране, наше је да овде да помогнемо суду и Тужилаштву за ратне злочине да дођемо до неке истине. Жарко Милошевићу, Јованка Мартић је ли жива?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Никола Николић: Не, нажалост, добро. Када Милошевићу, сазнајеш да ће припадници хрватске националности, односно народа бити ликвидирани?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Када сазнајем?

Адв. Никола Николић: Да.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Сазнајем кад сам се констатово за исељавање и да ће бити састанак и то, онда сам сазнао и то.

Адв. Никола Николић: Да ли је то тај дан кад правите спискове и кад гласате?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: А то је било у току дана. Сазнао сам кад сам се констатово, сазнао сам да ће бити поједини људи одведени и стрељани, а после тога је био састанак.

Адв. Никола Николић: Јасно те питам је ли то исти дан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Исти дан.

Адв. Никола Николић: Добро. У оптужници пише да је то 26.12.'91. је ли то тај дан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не. 26.

Адв. Никола Николић: Добро. Каже да сте одлуку...

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ако одлуку да.

Адв. Никола Николић: ...доносили, гласали ко ће бити стрељан, ко неће 26.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: 25., 26. који.

Адв. Никола Николић: 26.12., значи дозвољаваш да је тај датум?

Адв. Мирјана Абдоли: Судија, ја бих само ако могу.

Председник већа: Реците.

Адв. Никола Николић: Седи ту и не причај, ја имам право на унакрсно испитивање.

Председник већа: Молим Вас браниоче Николићу.

Адв. Никола Николић: Деконцентрише ме, ово је страшно.

Председник већа: Немојте тако да се понашате пред судом.

Адв. Никола Николић: Ово је страшно судија.

Председник већа: Молим Вас није, друго немојте да ми вичете на окривљеног сарадника. Можете да постављате...

Адв. Никола Николић: Не вичем ја, то је мој глас.

Председник већа: Молим Вас, можете да постављате сва питања, дозвољавам и сугестивна јер сте Ви у унакрсном испитавању али не дозвољавам да се виче. Седите колегинице.

Адв. Мирјана Абдоли: Ја сам само желела судија да Вас замолим да замолите колегу да се пристојно опходи према Милошевић Жарку.

Председник већа: Немојте тако да се понашате, молим Вас. Изволите.

Адв. Радоје Алексић: Нема потребе Ви то да радите, судија ће да опомене...

Адв. Никола Николић: Судија, будући да је колегиница ставила примедбу, она мисли да је то оправдано, нека господин Милошевић овде окривљени сарадник каже колико смо заједно, да ли смо икада имали неки сукоб у мишљењу...

Председник већа: Добро. Молим Вас, ја Вам кажем наставите са питањима али пристojно понашање у судници.

Адв. Никола Николић: Молим Вас, то је апсолутно пристojно понашање, судница није црква, судија.

Председник већа: Слажем се да није црква али није ни улица.

Адв. Никола Николић: Идемо овако. Значи, ако сам ја добро разумео Милошевићу, ти буквално сазнајеш да ће припадници хрватског народа бити ликвидирани тога дана када правите спискове и када гласате овога ћемо да скинемо, овога нећемо и тако, јесам ли то опет добро разумео?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па у току дана то је било.

Адв. Никола Николић: У току тог дана?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, али прије то се већ фактички знало било, пошто се требало ићи разговарати са војском, сад да ли је тог дана тачно било 26. или 25. сад ја...

Адв. Никола Николић: Углавном све око тога дешава исти дан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Око тога се два дана, да ли се дешава дан или два, углавном то се дешава око тих датума се то дешава да ће бити стрељани, дан прије или два исељавања.

Адв. Никола Николић: Када ти сазнајеш да је одобрен камион и да можеш да преузмеш камион, односно да ће доћи камион и да водите људе да ликвидирате?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је календарски би испало два дана прије исељавања.

Адв. Никола Николић: Два дана прије исељавања. Управо ово све сам, судија, питао, јер је окривљени данас се изјаснио „да је дан раније пре стрељања отишао код Лончара и рекао му шта ће се догодити а он је прихватио да учествује“, пазите сада. Дакле Митровићу, уопште не закључујем, него Митровић не зна који ће људи бити ликвидирани а идеш дан раније код Лончара да га обавестиш да ће следи стрељање, да ћете добити камион и ово, и оно, појасни ми то мало.

Председник већа: Не Митровић, он није Митровић, он је Милошевић.

Адв. Никола Николић: Милошевић, Милошевић.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Сазнао сам и отишао сам код ових, код Лончара и код Цволета, то сам отишао.

Адв. Никола Николић: Је ли то било пре спискова?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Пред прављење спискова.

Адв. Никола Николић: Пред прављење спискова значи док још нисте одредили које ћете људе ликвидирати?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било у јутарњим сатима сам ја био код Лончара.

Адв. Никола Николић: Сад си овде рекао да си дан пре тога био код Лончара.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па дан али реко сам јутарњи сати, али сам био се констатово кад су ми рекли да нећеду ићи сви аутобуси, да ће ићи камионом и да ће се извршити стрељање, ал` се није знало које људе.

Председник већа: Немојте коментарисати.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није се знало које људе, а тек навече и то се сазнало који људи ће бити стрељани.

Адв. Никола Николић: А ко је ишао да обезбеди камион у Вуковар? Аутобус, пардон.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ко је ишо?

Адв. Никола Николић: Да.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам отишо време да уговорим, а доктор Вишић је обезбедио, то сам дао у изјави, обезбедио аутобусе код Станка Вујановића пошто је он био задужен.

Адв. Никола Николић: Како сте могли претпоставити, пошто си рекао овде пред судом и пред нама као окривљени сарадник да сте тек на тој, да кажемо, седници савета месне заједнице или шта је да сте одлучивали ко ће да буде ликвидираан, ко неће и да сте то дизањем руке потврђивали и тако даље, да ли се слажеш да се теоретски могло десити да не буде нико стрељан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па могло се десити, да је неко узо, да се супротставио, од војске, од милиције, од месне заједнице да се прекинуло значи да би то не би се десило.

Адв. Никола Николић: Не би се десило?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Никола Николић: Па како онда одлазиш дан раније да обавестиш Лончара да ће бити стрељање и да треба да ти да испомоћ?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па зашто не би могло отићи, ако сам знао да ће, на пример да се није десило не би било ништа и ...

Адв. Никола Николић: А ти обавештаваш дан раније Лончара да ће бити стрељање.

Адв. Радоје Алексић: А не зна се још...

Адв. Никола Николић: Милошевићу, одлазите на то несретно место где сте те људе ликвидирали, рекао си да је Драган Митровић први пуцао.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Никола Николић: Да је убио једну даму хрватске народности, је ли, народа?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Никола Николић: Како се звала та дама?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Мира Рагуш.

Адв. Никола Николић: Због чега је она морала прва да страда?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Она се њему обраћала.

Адв. Никола Николић: Зашто му се обраћала? Да ли су они пријатељи?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па то ја сад, знам да је наводно ишо код ње на кафу и да је одлазио кући, да је одлазио тамо, сад да ли су они били у некој вези, да ли нису били у вези, то сада...

Адв. Никола Николић: Значи били су довољно пријатељи да би он одлазио код ње на кафу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, то сам видио и кола сам видио паркирана испред куће.

Адв. Никола Николић: И како си овде изјавио данас, а и раније, не баш тачно као данас, кажеш „он је први запуцао а после смо сви пуцали“, ради се о 13 људи, пази о 13 људи, како сте то пуцали? Где је ко стајао? Тачно да ми кажеш. Рекао си да си људе постројио у неку врсту, показаћеш пред судом у какву врсту, где је ко стајао и како ти који пуцаш у људе, у живе људе видиш да око тебе пуцају, јер ти испред себе имаш циљ, не гледаш лево и десно, то Милошевићу добро знамо.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Били смо у врсти и ја сам био, овако сам био окренут и овако су били људи, овде су били жртве и Митровић је први и ми смо испалили, колико сам видео да смо сви пуцали и то није било одређено ко ће у кога да пуца, него рафалом се, кратким рафалом се...

Адв. Никола Николић: Понови ми ово, „колико сам видео сви су пуцали“.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Никола Николић: Да ли си након пуцања проверавао и питао људе који су били са тобом на том месту да ли су пуцали, конкретно да ли си питао Лончара, Драгане јеси ли ти пуцао у људе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам никога пито.

Адв. Никола Николић: Да ли си Лончару пипнуо аутоматско оружје да видиш да ли је вруће?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам, нисам никоме.

Адв. Никола Николић: Добро. Ако сам добро разумео ту је нека падина, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Канал.

Адв. Никола Николић: Како сте те људе несретне одгурали у тај канал?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Узели смо за руке, за ноге и пренели.

Адв. Никола Николић: Шта је радио војник који Вас је возио у камиону?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он је стајао са стране, иза камиона стајао и ништа није радио.

Адв. Никола Николић: Је ли он пуцао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Никола Николић: Да ли си ти са твоје позиције могао да видиш да тај војник стоји, ако сам те добро разумео, иза камиона, значи, на месту возача код левих врата?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Крај камиона и стајао је, значи он је са стране стајао иза нас, иза нас. Значи, ми смо први, камион стоји овамо и он је крај камиона с оне стране, значи он није могао никако да пуца.

Адв. Никола Николић: Како се видео да он стоји са оне стране? То те питам.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па видео сам зато што сам овако стајао. Стајао сам и тачно видим камион стоји овде, он стоји овако.

Адв. Никола Николић: Је ли поред левих или десних врата камиона?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није поред врата него товарног сандука.

Адв. Никола Николић: А поред товарног сандука.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, стајао.

Адв. Никола Николић: Да ли позади или бочно од товарног сандука?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Бочно.

Адв. Никола Николић: Бочно. Ко је још могао да га види да стоји бочно поред тог товарног сандука?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Сви су могли видети.

Адв. Никола Николић: Сви су могли видети. Немојте ми замерити, ја сам то пропустио, па је колегиница пуномоћник оштећених, нисам добро чуо. Јесам ли добро чуо да сте '95. - '96. премештали жртве из једне гробнице у неку другу гробницу, кланицу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Никола Николић: Зашто сте то радили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па вероватно за ради скривања дела.

Адв. Никола Николић: Зашто ниси позвао Драгана Лончара да учествује у том, пошто је учесник пуцао, саизвршилац твој у ратном злочину, зашто и њега ниси позвао и рекао „Драгане, морамо она тела да пребацимо, да их склонимо, да сакријемо трагове“?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је организовао Горан Павић и он је долазио код мене да идемо то да пребацимо, пар пута је долазио.

Адв. Никола Николић: Какве то везе има са мојим питањем, организовао Горан Павић, што ниси рекао Горане...

Председник већа: То је одговор његов, колега, какве везе има, ето то је одговор.

Адв. Никола Николић: Добро, што ниси рекао, у реду, ово је унакрсно испитивање, ја имам то право...

Председник већа: Па јесте, слажем се, ево кажем дао Вам је одговор.

Адв. Никола Николић: Значи, питам те што Павићу не рече ајде да зовемо Лончара?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Немам појма.

Адв. Никола Николић: А не знаш, добро. Сад те још једном питам, ти кажеш „сви смо пуцали“, да ли можеш стопроцентно да кажеш „видео сам и видео сам како Лончар пуца у жртве“?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Појединачно видио сам да су, како сам стајао видио сам да смо пуцали и да нико, да су стајали у врсти и ко год је дошо тамо нико се није ни бранио, ни реко да неће да иде, то да се направи. Значи, нико се није супротставио и стајали смо у врсти и видио сам да смо сви пуцали. Да ли се могло толико неко извући да се не види, мислим да није пуцао, да је то било немогуће.

Адв. Никола Николић: Жарко, хвала на одговору. Овај одговор је баш овако интересантан. Ко је био у кући, Жарко и ја иначе имамо сасвим коректне односе, да вам кажем.

Председник већа: Добро, не улазим у односе али молим вас да му се обраћате „Ви“, јер Ви нисте с њим, само са „Ви“ да му се обраћате, ето у том смислу.

Адв. Никола Николић: Како можете Ви судија наш перту однос променити...

Председник већа: Зато што је такво обраћање у судници, ето то, а Ви можете приватно да се како год обраћате.

Адв. Никола Николић: Жарко, то ни перту, ни перси, ко је био у кући када си отишао до Лончара да га обавестиш о свему томе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Био му је брат.

Адв. Никола Николић: Како се зове његов брат?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Никола.

Адв. Никола Николић: Да ли је Никола чуо то што си му рекао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја мислим да јесте, док ме питао „идем и ја“, ја сам реко ти си још млад за то.

Адв. Никола Николић: Драган је кренуо, а Николи ниси дозволио јер је млад?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Никола Николић: Добро. Па је ли то дај дан се дешава када ти улазиш у њихову кућу па они крећу и излазе из куће?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било дан раније када сам био код Лончара.

Адв. Никола Николић: А то је било дан раније. Значи то је дан раније пре него што ћеш ти сазнати да ће пре него што ћете ви, не знам сада можда је група, пошто ћеш ти сазнати да ће неко уопште бити убијен?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било раније, морало се раније организовати све.

Адв. Никола Николић: Морало се, а како се то морало када ти говориш тог дана сазнајемо ликвидираћемо тог, тог, тог, гласамо, неког сте спасли, неко је био против?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Значи ако ми је већ напоменуто да ће се то направити, али се не зна само тачно који људи, значи све....

Адв. Никола Николић: Колико дана пре тога ти је напоменуто да ће бити ликвидације?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Одговорио сам на питање.

Адв. Никола Николић: Припадника хрватског народа, колико?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Колико, дан или дан, два колико.

Адв. Никола Николић: Зашто то ни у једном исказу ниси рекао? Зашто то сада кажеш?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јер сам то можда пропустио или то је.

Адв. Никола Николић: Судија хвала. Немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Николићу. Браниоци оптуженог Мирка Опачића, изволите ко ће од вас двоје, хоће колегиница прво или колега?

Адв. Душан Игњатовић: Душан Игњатовић, бранилац Мирка Опачића. Господине Милошевићу ако смо Вас данас овде добро разумели, Ви сте били код Милорада Вишића ког дана се то догодило да тражите да видите за те аутобусе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То смо се срели ту испред Месне заједнице, команде ту смо се срели, нисам био код њега лично ни кући ни нигде, срели смо се ту.

Адв. Душан Игњатовић: Са Милорадом Вишићем?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И онда сте отишли код Станка Вујановића у Вуковар је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја нисам, ја сам касније ишао код Станка, он ме је само обавестио да је договорио са Станком Вујановићем, а ја сам касније одлазио и када сам се констатовао за термин када ће бити исељавање, да могу аутобуси да дођу.

Адв. Душан Игњатовић: Али Ви сте ишли?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам сам ишао код Станка Вујановића.

Адв. Душан Игњатовић: Код Станка Вујановића. Је ли Вам Вишић рекао за овај камион да је договорен?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он је говорио каже све договорено је са Милинковићем и све да је договорено, то ми је рекао.

Адв. Душан Игњатовић: Вишић Вам је рекао за камион да је договорено?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, све да је договорено. И уствари то ми је рекао Мирко Опачић ми је рекао да је договорено за камион.

Адв. Душан Игњатовић: Рекао Вам је Мирко Опачић или Вам је рекао Милорад Вишић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Е сад..

Адв. Душан Игњатовић: У свом исказу од 20. фебруара 2013. године на страни 12 рекли сте да вам је капетан Милинковић рекао да се све договорио са Вишићем око камиона, шта је Ваш одговор данас, Вишић или Опачић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Када сам био код Милинковића, он ми је рекао да је договорио већ био са Вишићем и

Адв. Душан Игњатовић: Договорио са Вишићем?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, да.

Адв. Душан Игњатовић: И Ви сте били после тога код Вујановића за аутобусе, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И онда сте се вратили назад у Сотин?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И отишли сте Ви код Мирка Опачића и он Вам је рекао да ће бити погубљење, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било већ прије сам контактирао са Опачићем.

Адв. Душан Игњатовић: Са ким?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Са Опачић Мирком.

Адв. Душан Игњатовић: Када?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У току дана, то је све се вртило било....

Адв. Душан Игњатовић: У току дана?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Па малопре сте рекли да сте дан пре тога рекли Лончару да треба иде да се

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесте, али за камион и, уствари за прављење спискова и то.

Адв. Душан Игњатовић: Не можемо никако, извините судија, никако не можемо да успоставимо овај временски оквир. Када сте рекли, Ви сте овде рекли да сте 25. децембра, данас сте то рекли, ишли код Лончара и обавестили га да ће бити убијање, сада ми кажете да сте тог истог дана, односно да сте истог дана када је био тај састанак у Месној заједници, 26. децембра видели Вишића који Вам каже 26. децембра да ће да буде иселјавање из Сотина.

Заменик тужиоца: Морам да реагујем, то није тачно. Није то рекао.

Адв. Душан Игњатовић: Када није рекао?

Заменик тужиоца: Није рекао данас.

Адв. Душан Игњатовић: Како није рекао.

Председник већа: Није рекао да је 26. видео Вишића.

Заменик тужиоца: Тако је.

Председник већа: Није рекао датум, то сте Ви сада додали. Он је рекао да је видео Вишића.

Адв. Душан Игњатовић: Ког дана је видео Вишића?

Председник већа: Е то је већ друго.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па дан раније, два сад ја не могу по датумима, после 20 година нешто да сада тачно прецизно дан.

Адв. Душан Игњатовић: У односу на шта дан раније?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па сада како се све дешавало, то се све дешавало у два дана, два-два и по дана то се све дешавало, све се то вртило у томе.

Адв. Душан Игњатовић: Добро. Дакле Ви сте после тога опет Ви идете код Милинковића да видите за камион који је већ договорен је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па ишао сам зато што ме послао Опачић да одем?

Адв. Душан Игњатовић: Да, па сте онда Ви били на тој седници Месне заједнице опет Ви?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Дошао сам да.

Адв. Душан Игњатовић: Јесте, и тамо сте гласали, како се гласало, подизањем руке, како сте гласали ко ће да буде убијен?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Како смо гласали?

Адв. Душан Игњатовић: Тако је.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тако што је Мирко Опачић прочита име и презиме мештанина Сотина....

Адв. Душан Игњатовић: И Ви подигнете руке.....

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: И сада ми дајемо....

Председник већа: Немојте, нека он одговори.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Коментаре дајемо, неко овако, неко онако и да ли ће на овај списак или на онај.

Адв. Душан Игњатовић: И онда ви опет одете у полицију са тим списком да кажете ко ће да буде приведен је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Тако ми је дато.

Адв. Душан Игњатовић: Тако вам је дато?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И онда Ви ујутро одведете те људе и побијете их, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И онда Ви те људе закопавате, то сте опет Ви?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И Ви их одведете на ту локацију, Ви одређујете локацију на којој ће бити убијени, је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: И Ви 1995-1996. године их Ви прекопавате је ли тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Душан Игњатовић: Јесте ли малтретирали Хрвате у Сотину?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јако мало.

Заменик тужиоца: Изјаснио се на то.

Адв. Душан Игњатовић: На шта? На то питање?

Заменик тужиоца: Данас.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је малтретирао Хрвате, када се изјаснио на то питање?

Заменик тужиоца: Па сада хоћете да пустимо записник.

Адв. Душан Игњатовић: Можемо да пустимо слободно, није можда лоше да пустимо. Можда не би било лоше да пустимо. Јесте малтретирали Хрвате у Сотину Ви лично и ваша јединица, јесте их малтретирали, јесте их испитивали, јесте им узимали паре?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја нисам био....

Адв. Душан Игњатовић: Јесте их тукли?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Можда је неко тукао.

Адв. Душан Игњатовић: Јесте Ви тукли, чујете што Вас питам?

Председник већа: Ви лично?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Једном сам ударио из Вуковара, шамар сам ударио њему а он је враћен назад био зато што ме малтретирао прије самог рата.

Адв. Душан Игњатовић: Добро. Шта је на овоме, каква је свађа била Лончар је јуче причао о томе да је била нека свађа на том месту за убијање које се догодило код циглане, каква је свађа била између вас, рекао је да сте их Ви испитивали нешто, било је овако, било је онако?

Председник већа: Говорите за трећи догађај, само прецизно.

Адв. Душан Игњатовић: Значи трећи догађај, да, да, трећи, трећи.

Председник већа: Добро, добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није то нека била свађа него то је био, па уствари енергично да кажем, Гојковић Жељко је говорио да је предао аутоматску пушку ваљда Новичић Бори, и на томе је било, ја сам мислим да сам питао, сад нисам сигуран ко је убио Микија Нађа и то да је било, али овако није било малтретирано није било неке дуго свађе да се то дуго нешто одржавало.

Адв. Душан Игњатовић: Рекли сте овде да сте се тај дан када сте убили те људе вратили код аутобуса и да сте се поздрављали са овим људима?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Са једном женом сам се поздравио да.

Адв. Душан Игњатовић: Како то објашњавате?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Како објашњавам....

Адв. Душан Игњатовић: Како сте се осећали?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Био сам са њом добар пријатељ и онда је зато што ме је питала, зашто је муж јој умро, чак дао сам јој раније када је дошла у село, дао сам јој саучешће јер сам био са њим добар сам био и рекао сам Ружо реко можда је боље што одеш него да те неко малтретира ту пошто је ратно стање имаш женску децу и све на тај начин сам јој то.

Адв. Душан Игњатовић: Када сте почели да се кајете господине Милошевићу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па после свега тога када се то десило, када мало сам дошао можда до свести и до....

Адв. Душан Игњатовић: Али то кајање је посебно почиње да буде 2013. године када будете ухапшени је ли тако? Колико година после 22 године након догађаја, је ли тако?

Председник већа: Колега немојте тако, можете да, то може да буде Ваш захтев чак можете и да стављате примедбе, али конкретно питање за њега, конкретно.

Адв. Душан Игњатовић: Питање је је ли почео да се каје.

Председник већа: Ево он је рекао да јесте. Одговорио је када је почео.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Јесам, дао сам то сам дао у извештају да сам после тога да сам спасио исељавања пар породица Хрвата, да нисам дозволио да се црква сруши минира што је требало, значи то је све у мом кајању све се ово дешавало.

Адв. Душан Игњатовић: То је уреду, него некако хоће тужилаштво да нас убеди да сте се покајали па због тога треба све да Вам верујемо.

Заменик тужиоца: Које је питање председнице молим Вас.

Председник већа: Конкретно питање, а Ваше коментаре можете после када будете ценили доказе све, односно дали оцену.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли сте се покајали због 9 година, зато што су Вам смањили казну вероватно за пуно, је ли то био разлог за кајање, да ли лажно оптужујете ове људе овде данас?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не, немам разлога некога да лажно оптужујем нити имам намеру. Ја признајем своја дела и од тога не бежим.

Адв. Душан Игњатовић: Немам више питања.

Председник већа: Хвала колега Игњатовићу. Бранкица Мајкић имате Ви колегинице? Изволите.

Адв. Бранкица Мајкић: Добар дан господине Милошевићу, Бранкица Мајкић адвокат, браним оптуженог Мирка Опачића, ја имам неколико питања за Вас, наставићу најпре у делу питања која је започео колега Игњатовић. Да ли можете да нам кажете када сте први пут органима Републике Србије поводом ових догађаја давали изјаву ако се сећате?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Било је пар разговора али без записника, без ичега. Долазили су из СУП-а, суда истражни који су долазили у Бач и вршли су...

Адв. Бранкица Мајкић: Које године је то било ако можете да се сетите?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било крајем можда 2011-2012. крајем, први пута 2011. или 2012. сада већ.

Адв. Бранкица Мајкић: И колико је било таквих незваничних разговора без записника?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Била су два разговора колико се сећам да ли су два била или био сам у СУП-у сам био позван и тамо сам са њима, прво су долазили као шта се десило на томе, касније су тражили неке друге податке су тражили све касније о мени и шта сам радио и где сам био и кога знам, кога, све што се дешавало у Сотину и све.

Адв. Бранкица Мајкић: Да ли сте у тим разговорима како кажете за које немате записнике, да ли сте испричали Ваше учешће у свим овим догађајима онако како га данас представљате?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па одмах у самом старту нисам.

Адв. Бранкица Мајкић: А да ли сте можда у односу на нека лица дали нетачне податке?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Бранкица Мајкић: Да је неко учествовао у нечему у чему сте уствари Ви учествовали?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То нисам дао нетачан податак сигурно.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро. Кажите ми даље, данас сте описали себе да сте имали то како кажете ватрено крштење, да сте били је ли тако већ прекаљени борац у том периоду децембра 1991.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: Како би себе описали у односу на друге, разумећете ме када кажем ратнике који су били у селу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па како би објашњавао, било је јако људи који били су мобилисани и носили су оружје....

Адв. Бранкица Мајкић: Извините што Вас прекидам, сви сте били мобилисани и са оружјем, није то спорно, али јесте ли били?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Неко је био храбрији, неко није био, неко је....

Адв. Бранкица Мајкић: Какви сте Ви били?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам био један од храбријих, како бих рекао.

Адв. Бранкица Мајкић: Храбрији, је ли тако.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Значи био сам спреман да погинем и то, ишао сам а неко није ишао.

Адв. Бранкица Мајкић: Јесу то други знали за Вас да сте Ви такав, јесу ли могли да имају поверења у Вас да могу да се ослоне на Вас као борца?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па верујем да јесу.

Адв. Бранкица Мајкић: Јесу. Кажите ми у ком капацитету код ове тачке 1 Ви некоме наређујете из групе која је пошла са Вама значи овај догађај где су страдали Штер и покојна Снежана, да та тела закопају, шта сте Ви у том тренутку?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја у том тренутку нисам никакву функцију имао, само сам се обратио да их морамо закопати, да не могу тако да остану.

Адв. Бранкица Мајкић: А зашто то не урадите Ви него налажете неко други то да уради?

Заменик тужиоца: Извињавам се, да ли је он рекао да је наредио или није рекао, или је рекао само да се обратио, то је разлика.

Адв. Бранкица Мајкић: Ја сам рекла зашто налаже другоме, ево сада....

Заменик тужиоца: Шта значи наложити.

Председник већа: Он је рекао да се обратио, није рекао наредба. Није рекао наредба, него само да се обратио да се закопају. Добро. То је уреду. Реците даље колегинице.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам могао никога ја у то да присилим, нисам имао никакву функцију ако сам се обратио Драгане дај да закопамо.

Председник већа: Добро, то је речено. Речено је.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, питаћу Вас даље, да ли сте у борбама у којима сте учествовали били некада затварани, задржавани, односно у дејствима 1991. године у којима сте учествовали?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам био затваран, нисам, имао сам једном приликом где сам био заустављен од стране Хрвата када сам се враћао у Негославце на раскрсници Нијемци када су уперили аутоматске пушке и камион, у нас уперили били и ту сам седио у камиону, нисам се смео помакнути нити, позеленио сам, и онда сам мислио да сам готов и углавном прошао сам.

Адв. Бранкица Мајкић: Можете да ми кажете онда у том контексту Вашег тог животног неког пута, овај притвор који Вам је одређен 2013. године, како је деловао на Вас и на Вашу породицу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па доста лоше.

Адв. Бранкица Мајкић: Можете нешто више да ми кажете о томе? Јесте били запослени, уколико имате чланова које издржавате?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Био сам запослен у приватној клаоници.

Адв. Бранкица Мајкић: Јесте изгубили посао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Изгубио сам пријаву, касније сам се вратио на посао јер сам био добар радник и тако газда ме је ценио као радника, никада у Бачу никада ни са ким нисам колико живим, како сам се преселио, никад ни са ким нисам имао ниједну лошу реч ни контакт нити има службени да сам некога увредио, ништа, све коректне односе са комшијама са свима. То се може из досијеа из СУП-а проверити у Бачу да ли имам са неким некакав лош контакт, да су интервенисали или свађу неку, ни са ким. Ја нисам имао ни прије рата, прије дешавања.

Адв. Бранкица Мајкић: Осуђиваност о којој сте говорили на припремном рочишту на шта се то односи и да ли сте то дело извршили сами или је било ту више окривљених у поступку у коме сте осуђени 2003. мислим по подацима?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било пребацивање када је долазила хрватска власт, па је било пребацивање оружја из Крајине за Србију, значи учествовао сам и камионима је било организовано и једна возња, две преко Дунава са чамцем где сам возио где се требало да се обезбеди да се преда то СУП-у оружје, међутим то Васиљевић Вељко и ови нису све одрадили. Ја сам био тамо, није се предало одмах и код овог колеге једнога што је био са мном, су нашли били у кућу, у шупи, није било сакривано, дошли су у претрес, нашли су, питали су, ја сам рекао у којем то својству је било, одлежао сам ту казну, касније сам причао са из СУП-а који је водио тај поступак и он ми је само одговорио каже „ја сам од тебе нешто више очекивао“, реко ја сам све рекао шта је било и како је било, али ја сам добио годину дана.

Адв. Бранкица Мајкић: И то сте издржали ту казну у заводским условима?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да. Како, нисам чуо?

Адв. Бранкица Мајкић: У заводским условима, били сте у затвору издржавали казну?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, био сам у затвору.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, кажите ми овако, даље данас говорите о томе нико није спречавао, сви су одобравали из тих неких сеоских структура то злочин, је ли тако ако сам вас добро разумела, који су се десили.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: Па кажите ми за овај догађај који се десио, који је описан пардон у тачки 1 и 2 оптужнице, ко је то могао да спречи убиство Штера или Снежане или Марина Кушића, од кога сте очекивали да спрели то и да ли је неко знао да ћете Ви да убијете те људе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам у вези та два случаја нисам....

Председник већа: Он је говорио у вези трећег.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У вези трећег случаја.

Адв. Бранкица Мајкић: Да будемо прецизни шта може шта не може.

Председник већа: Добро, дајте конкретно.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је било појединачно и то било ко да је био ту нико никад није знао ко ће испалити на кога метак или било шта, то се није могло знати нити неко да може очекивати сада да ћу ја испалити или онај ће испалити метак у некога, то се није могло знати ништа.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, сад ћу Вас онда питати за овај догађај прављења тих спискова, кажите ми како сте Ви гласали у односу на ова лица која су страдала? Ако сам Вас разумела за свако лице је прочитано име?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: И онда се изјашњавате да ли треба или не, како сте Ви гласали?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па негде сам вероватно гласао и за, негде сам и против да треба остати.

Адв. Бранкица Мајкић: Па за кога сте гласали за?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не могу ја сад да се сетим за кога сам лично ја гласао.

Адв. Бранкица Мајкић: Је ли можете да ми кажете када се се то тачно сетили да је Мирко Опачић рекао за Иву Каубоја да треба једини да остане?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То сам се после...

Адв. Бранкица Мајкић: Када сте се то сетили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: После, после догађаја када сам вратио филм када сам се на неки начин већ и показао и све зашто се то направило и да није нико то спречавао да се то направи све и када сам.

Адв. Бранкица Мајкић: Које је то године, извините после догађаја.....

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је одмах било после. После тих догађања, после те Нове године.

Адв. Бранкица Мајкић: 1992. године јесте се сетили да је Опачић то рекао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, да, 1992.

Адв. Бранкица Мајкић: Је ли Вас добро разумем?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, да.

Адв. Бранкица Мајкић: Је ли можете онда да објасните зашто то нисте нигде пријавили до 2013. године када сте постигли споразум са тужилаштвом?

Председник већа: Шта зашто није пријавио?

Адв. Бранкица Мајкић: Да је Опачић тако нешто изјавио?

Председник већа: То је сада, то није предмет.

Адв. Бранкица Мајкић: Извините то је део његове изјаве.

Председник већа: Па изјава он је рекао када је се сетио и зашто, а сад зашто није пријавио то нећемо. Даље питање.

Адв. Бранкица Мајкић: Кажите ми где је то Опачић рекао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је рекао мислим да је то било на Вучедолу, после погибије Миодрага Мацуре.

Адв. Бранкица Мајкић: И ко је био присутан када је он то рекао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па сада је то не могу дефинисати да ли је он то у злонамери рекао или је то њему тако, али у томе знам да је био ожалостен, да му је било тешко пошто му је део фамилије и све сада у томе, човек може свашта и да каже и да му изађе и можда није тако ни мислио, али тако је испало. Тако је изашло.

Адв. Бранкица Мајкић: Изашло из њега.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: А оно што сте сигурни да нисте били сами Вас двојица, је ли Вас добро разумем?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па није, била је група.

Адв. Бранкица Мајкић: Била Вас је група али се Ви не сећате тачно ко је био ту.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро. Кажите ми везано за спискове који су прављени, да ли Јованка жена у Месној заједници то записује руком или куца на некој машини и какав је папир, колики је папир?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Руком, руком. А4.

Председник већа: Молим Вас немојте коментарисати.

Адв. Бранкица Мајкић: Извините нисам ништа чула од колега тужиоца.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Руком је писала.

Адв. Бранкица Мајкић: Какав је био папир, колики?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја мислим да је био А4 папир или који је већ био формат папир сада ја....

Адв. Бранкица Мајкић: И рекли сте данас у исказу да је то трајало јако кратко?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па није се то нешто дуго одвијало, то је да ли пола сата, како већ сат.

Адв. Бранкица Мајкић: Колико је имена прочитано?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па прочитана су сва имена од Хрвата.

Адв. Бранкица Мајкић: Колики је број људи?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па по списку не знам колико је.

Адв. Бранкица Мајкић: Отприлике?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па да вам кажем 100 или 150....

Адв. Бранкица Мајкић: Па је ли било 100 рецимо?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па ја верујем да је било, мислим да је било не могу ја дефинитивно не знам тачан број колико је било Хрвата у томе, он је имао списак и читао.

Адв. Бранкица Мајкић: Је ли можете да се изјасните ако је рецимо било 100, за колико сте Ви гласали да треба убити?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па не могу, ја сам то изјавио да за кога сам гласао за кога....

Адв. Бранкица Мајкић: Нисте изјавили, зато Вас питам је ли можете макар бројчано да се определите.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не могу да се сетим за кога сам лично рекао да треба да стреља, да ли сам подржао некога ко је дао изјаву да сам га подржао, вероватно јесам ако је неко да сам дигао руку и сад за кога све то не могу, не знам.

Адв. Бранкица Мајкић: Нешто сте данас одговорили да сте били подређени је ли тако и војсци и Месној заједници?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: И да сте постављени око 20-22. овај догађај 27. је ли можете да ми кажете ето у том периоду рецимо тих 5 дана од ступања на ту Вашу функцију, да ли сте Ви од Мирка Опачића било какво наређење добили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па овако неких наређења нисам осим тога што се дешавало, сви смо ми ту заједно радили.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, ако нисте, нисте, кажите ми Ви сте у истрази били присутни је ли тако, када су салушавани сведоци у овом поступку?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: Били сте присутни када је саслушаван Мирко Опачић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: Да ли се сећате да ли сте рекли ово што данас говорите?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па рекао сам, рекао сам да ли сам све од речи до речи или не, то....

Адв. Бранкица Мајкић: Конкретно Вас питам да је Мирко рекао да треба људи да се стрељају?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Сад знам да сам му рекао за, када сам постављао питање и за спискове и он ми је одговорио „списак си ти узео и однео си у милицију“, то је изјавио.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То знам да је изјавио, сад.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, питам Вас сада даље ову изјаву писану коју сте доставили тужилаштву, од 13. јуна ако се сећате, након што Вас је тужилаштво обавестило да прихвата Вашу иницијативу, знате о чему причам.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, да.

Адв. Бранкица Мајкић: Кажите ми у овом периоду од марта 28. када Вам је укинут притвор до јуна, да ли сте и ако јесте са ким били у контакту и консултовали се поводом сачињавања изјаве коју сте упутили тужиоцу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Једино сам имао контакт, то сам имао са јавним тужиоцем.

Адв. Бранкица Мајкић: Само са њим?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: Колико је контаката било у овом периоду од марта до јуна?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па не, колико сам пар пута сам долазио и саслушавани су сведоци су неки накнадно саслушавани, нисам долазио сад колико је било контаката не знам и за преко ишао откривање гробнице и контакти и то, сад колико је тачно било контаката то не знам.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, реците ми овако, да ли сте изјаву коју сте доставили тужиоцу писали сами или је неко састављао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Сам сам писао.

Адв. Бранкица Мајкић: Да ли обично у изјавама које дајете о себи причате у трећем лицу?

Заменик тужиоца: Председнице он је одговорио да је сам давао.

Председник већа: Рекао је да је сам писао.

Адв. Бранкица Мајкић: Ја питам да ли.....

Заменик тужиоца: Ја се противим овом питању.

Адв. Бранкица Мајкић: Зашто?

Заменик тужиоца: Да ли пише у трећем лицу.

Адв. Бранкица Мајкић: Да ли о себи пише у трећем лицу да би просто поставила наредно питање, можда је то његов манир, ја не улазим у то зато и питам.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Бранкица Мајкић: Ево ја ћу Вам предочити овако, када, само секунд, је ли постојао још неки Жарко Милошевић у Сотину?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв. Бранкица Мајкић: Само Ви, ево то је страна 5 овог његовог исказа од 28.

Председник већа: То ову изјаву што је својеручно писао.

Адв. Бранкица Мајкић: Јесте.

Председник већа: Добро.

Адв. Бранкица Мајкић: Али он је њу, је ли тако, ту исту сте прочитали код тужиоца па постоји у транскриптима.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да, прочитао сам.

Адв. Бранкица Мајкић: Је ли тако, ту је 28. јун 2013. страна 5 први пасус каже „у тој акцији учествовали су Павић Горан, Јокић Жељко, Борис Станојчић, Предраг Безбрадица, Митровић Драган, Миланковић Миодраг, Драган Лончар, Милошевић Жарко и други којих се не могу сетити“.

Председник већа: Па добро он ту наводи себе, не видим шта је ту у трећем лицу, наводи себе зато што га питају па прича.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам себе навео и нека лица којих сам се сетио.

Председник већа: Он говори ко је учествовао, говори и за себе.

Адв. Бранкица Мајкић: Судија, ово је прочитана његова изјава која је достављена тужиоцу.

Председник већа: Добро, разумем али говори себе, говори, наводи имена лица и онда каже и Милошевић Жарко за себе, могао је да каже и ја, али ето он је тако рекао.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв. Бранкица Мајкић: Примедба је, односно питање се односило на то јер цела је изјава у првом лицу, дакле овде једино....

Председник већа: У првом лицу је и писана цела изјава изузев тога.

Адв. Бранкица Мајкић: Изузев тога. Добро.

Председник већа: Реците даље.

Адв. Бранкица Мајкић: Ако сматрате да је то уреду, идемо даље. Даље ћу Вас само питати још једну ствар, нешто сте причали како је некакав, како се уствари Ви остављени ако сам Вас разумела да будете жртва а сви су се склонили из села када је био догађај од 27. децембра, јесам Вас?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па, како зато што како би дефинисао, вероватно нису имали храбрости пред људе да се појаве, да не би били сликани или са друге страна и на тај начин. Тако би то дефинисао, да би се склонили да не би били видљиви.

Адв. Бранкица Мајкић: Када кажете склонили и отишли из села, на шта мислите склонили?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: На које мислите људе?

Адв. Бранкица Мајкић: Па то сте Ви рекли, ту су се....

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да ли мислите који су гледали, који су се склонили из припадници српске националности или хрватске?

Адв. Бранкица Мајкић: Ви сте данас то рекли ево ја ћу Вам цитирати, само секунд један извините.

Председник већа: Ако не можете сада....

Адв. Бранкица Мајкић: „Познавао сам те људе“ то Вас је питала судија за жртве, рекли сте „дошло ми је жао и криво био је рат и тако се десило ја из коже не могу видео сам да су мене оставили а себе склонили мозак је био доктор Вишић, далматнски клан када је требало нешто прљаво, друге су гурали, мало сам узбуђен“ и тако даље.

Председник већа: Добро, сад конкретно ово њега су оставили а друге су склонили.

Адв. Бранкица Мајкић: Јесте. На кога мислите?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па мислим пре свега командир што је био Ковачевић Бисерко.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не Бисерко него Слободан, Ковачевић Слободан био је командир Територијалне одбране. Ковачевић Мирко био је ...

Адв. Бранкица Мајкић: Ајте одмах да питамо, је л` био ту тог дана?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нису били.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нису били присутни и да се они смене са тих функција Мирко је отишао, Слободан је отишао, мене су фактички, ја верујем да су ме уз неки договор да су тражили кога ћеду гурнути ради тога, то је моја, то је лично моја претпоставка.

Адв. Бранкица Мајкић: Претпоставка. Питаћу Вас још једну ствар, ево завршавам са тим, везано за Мирка Опачића је ли можете да нам кажете само пре ових ратних дејстава како сте га познавали, какав је био човек, да ли је био склон пороцима, да ли је имао било каквих сукоба, свађа у селу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није, био је примеран човек и цењен је био човек и сасвима, ја сам кратко мало фудбал играо али сам и пратио и долазио и ценили су га као фудбалера и човека, нити је пио алкохол нити ништа оно.

Адв. Бранкица Мајкић: Је ли био у завади са неким у селу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не верујем да је био, самном није био у завади а не верујем са ким да би био у завади.

Адв. Бранкица Мајкић: Добро, хвала Вам пуно.

Председник већа: Хвала колегинице Мајкић. Радоје Алексић адвокат Мирослава Милинковића, изволите колега.

Адв. Радоје Алексић: Хвала судија, захваљујем. Ја бих кренуо од самог почетка од постављења, од постављења на место команданта или командира територијалне одбране, ко Вас је поставио на ту функцију, изјавили сте да је то било негде између 20-22, 23.12.1991. године, је ли то тачно?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па око 20-22. да ли је било можда 19. или....

Адв. Радоје Алексић: Да ли је то био радни дан?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Радни дан, јесте био.

Адв. Радоје Алексић: Био је радни дан, добро. Да ли је, ко је Вас поставио за команданта?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Поставио ме, предложио доктор...

Адв. Радоје Алексић: Ко вас је поставио?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја вам кажем, предложио поставио доктор Вишић, уз предложети....

Адв. Радоје Алексић: Предложити и поставити су две потпуно различите ствари, ко је вас поставио за команданта?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Доктор Вишић.

Адв. Радоје Алексић: Доктор Вишић. Да ли је он имао било каквих ингеренција да одлучује о том постављењу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он је о пуно ствари одлучивао у селу.

Адв. Радоје Алексић: Да ли је он имао неку званичну ингеренцију да може вас да постави?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па званичну није имао, није био на функцији, ништа, али је одлучивао пуно ствари у селу.

Адв. Радоје Алексић: Да ли је он донео неки писмени акт о вашем постављењу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не знам то да ли је то добио, то је све било усмено.

Адв.Радоје Алексић: А то је било усмено, значи он је. Где вам је то рекао постављени сте за команданта или командира територијалне одбране. Где је то изјавио?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да л` у месној заједници или у милицији.

Адв.Радоје Алексић: Не знате где је то изјавио?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не знам.

Адв.Радоје Алексић: Не знате, добро. Не знате ни кад је било, не постоји никакав писмени акт, значи усмено не знате кад је то било ни где је било, само кажете да вас је он поставио. Да ли знате, ако знате реците ако не знате немојте да погађате. Да ли је направио неку консултацију и да ли је било кога Вишић консултовао или уопште могао консултовати за ваше постављење?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То ја...

Адв.Радоје Алексић: Не знате.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не знам.

Адв.Радоје Алексић: Добро, не знате. У реду. Е сад овако, ви сте изјавили да је прављење спискова било дана 26.12?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ако је стрељање било 27. ондак је 26. било...

Адв.Радоје Алексић: Прављење спискова. 26.12. је прављење спискова. Да ли сте тог дана када су прављени спискови ишли за Вуковар да обезбеђујете аутобусе?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То је, дал сам ишо раније тај дан или, тај дан раније.

Адв.Радоје Алексић: Добро, тај дан сте ишли. Да ли сте тога дана срели, имали контакт са Вишићем, пошто сте ишли за Вуковар па се враћали?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам ишо са Вишићем за Вуковар, на то сам питање већ одговорио, ишо сам сам за Вуковар.

Адв.Радоје Алексић: Не то нисам вас питао да ли сте ишли са Вишићем, него да ли сте били у контакту са Вишићем?

Председник већа: Тог дана.

Адв.Радоје Алексић: Тог дана?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не сећам се, баш тог дана да смо били или смо дан раније били, можда смо и били у том контакту и...

Адв.Радоје Алексић: Не знате. Јел знате или не знате, реците слободно? Не знате добро. Е сад овако, изјавили сте данас да вам је Опачић рекао да су обезбеђени камиони, пошто сви неће ићи аутобусима.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Камион.

Адв.Радоје Алексић: Камион, добро камион или камиони. Рекли сте камиони али добро камион. То вам је Опачић изјавио, јел тако?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв.Радоје Алексић: Добро. То вам је Опачић изјавио да су припремљени, да је обезбеђен камион, то вам је Опачић изјавио. Ја бих вам, касније ћу вам то прочитати, касније ћу вам прочитати ваш исказ. Е овако, ваше испитивање на дан 29.01.2013. године, на питање тужиоца за ратне злочине везано за овај догађај у вези са Мирком Опачићем сте видели, видели сте око овог камиона и одласка у команду. То сте изјавили. На питање заменика тужиоца за ратне злочине шта вам Опачић саопштава, Ви кажете да идем, да договорим, да обезбедим камион. Значи да идете, и да договорите како сада можете да нам објасните да данас тврдите да вам је Опачић саопштио да је договорено већ да је обезбеђен камион, а да сте 29.01.2013. године изјавили да вам је Опачић рекао да идете, да договорите, да обезбедите камион, значи будуће време, можда ће камиона бити, можда неће, можда је негде камион отишао даље.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Само за време.

Адв.Радоје Алексић: Молим?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Само за време.

Адв.Радоје Алексић: Какво време, да идете да обезбедите камион. Да обезбедите камион, сада, говорите раније, данас говорите да је он вама рекао...

Председник већа: Рекао је за време да је ишао, за време кад да га обезбеди.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: За време да се обезбеди, у које време.

Адв.Радоје Алексић: Не, то нисте рекли.

Председник већа: Па добро, он сад одговара, је ли чујете, одговара вам сада.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам одговорио на то питање.

Адв.Радоје Алексић: Добро.

Председник већа: Следеће питање.

Адв.Радоје Алексић: Даље у тексту из тог разговора закључили да су Опачић и Милинковић били у неком контакту. А ви одговарате на то питање-пошто ми је Вишић рекао да је Милинковић упознат, то сам претпоставио да зна. Значи нисте били сигурни него претпостављате. Како нам данас објашњавате да је Милинковић знао? Ова два противуречна исказа да објасните?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Како бих вам објаснио.

Адв.Радоје Алексић: Једном кажете да претпостављате а данас кажете да сте с њим контактирали, то ми објасните.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па кад сам са Милинковићем разговарао схватио сам да је већ ту било разговора и да је контаката било. Значи да се договарало нешто, да је била прича.

Адв.Радоје Алексић: Да је била прича?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Вероватно су они, сам схватио да су имали контакт.

Адв.Радоје Алексић: Добро, значи ви сте овде да је била прича, то је ваше објашњење да је била прича.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да је упознат био.

Адв.Радоје Алексић: Реците ми везано за овај утоваривач, за возило улт које је возач Несторовић Раде возио, Несторовић. Да ли је тај утоваривач улт, био војно возило? Пазите добро, одговорите тачно, да ли је био војно возило или није био војно возило?

Председник већа: Да ли зна, да ли знате да ли је утоваривач улт био војно возило или није?

Адв.Радоје Алексић: Да ли зна.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Резервиста га је довезо, сад да ли је он био СМБ боје или је био жуте боје, сад...

Адв.Радоје Алексић: Не знате ни боје које је био, добро.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Мислим дал је СМБ боје, знам да је, ди су стационарани били и да је дошо из школске улице код католичке цркве су били стационарани.

Председник већа: Добро, има ли следеће питање?

Адв.Радоје Алексић: Да ли знате Бранка Тркуљу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Знам.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је Бранко Тркуља послао Несторовића? Пошто сте ишли заједно.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То Бранко Тркуља није могао да..

Адв.Радоје Алексић: Да ли је Бранко Тркуља наредио њему?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ни то није могао Бранко Тркуља наредит.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте током саслушања упознати са чињеницом, са изјавом Бранка Тркуље, да је он наредио Несторовићу?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не, то је давао изјаву Несторовић Раде, не Бранко Тркуља, колико се ја сећам.

Адв.Радоје Алексић: Шта сте рекли Несторовићу којим послом идете?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Реко сам му кад смо се срели где идемо, да ли је он то већ знао раније, или није то ја не знам, али реко сам му да идемо тела да...

Адв.Радоје Алексић: Јесте ли му рекли да поправљате неки пут или томе слично?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не, то је изјава од Несторовића Радета.

Адв.Радоје Алексић: А ви о чему сте причали док сте ишли тамо?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па реко сам му, то је сад, шта сам причао пре 20 година све...

Адв.Радоје Алексић: Када сте се вратили 27., ви пошто рекли сте да Милинковић није био ту.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није.

Адв.Радоје Алексић: Ви сте се обратили Драгану Тодоровићу.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да.

Адв.Радоје Алексић: Након тога када се враћате у Сотин, након тог ужасног догађаја, да ли сте видели Драгана Тодоровића?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Видео сам га ујутру. Кад сам се вратио?

Адв.Радоје Алексић: Да.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не, нисам.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте га видели ујутру Милинковић ту није био, колико дана Милинковић, рекли сте да није био четири дана.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Нисам реко тачно, него...

Адв.Радоје Алексић: Три, четири дана.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Два, три, четири, шта ја знам.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте видели Драгана Тодоровића?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У то време?

Адв.Радоје Алексић: Да, да.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У тим, у том времену јесам, виђао сам га.

Адв.Радоје Алексић: Јесте ли нешто разговарали?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не са Тодоровићем.

Адв.Радоје Алексић: Значи да ли је знао Драган Тодоровић кад вам је дао камион?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Знао је то.

Адв.Радоје Алексић: Знао је. А да ли вас је нешто питао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв.Радоје Алексић: Ништа вас није питао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није, није питао.

Адв.Радоје Алексић: Дао је камион и никад ништа вас није питао?

Председник већа: Добро, немојте коментарисати колега молим вас, он одговара а ви питања, немојте сада, то ћете за касније.

Адв.Радоје Алексић: Ништа вас није питао?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Није.

Адв.Радоје Алексић: А јесте ли ви имали потребу да му кажете шта се десило када сте вратили камион?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не знам то, дал сам имао потребу да му се обратим или не.

Адв.Радоје Алексић: Добро, ништа, не знате. Ви сте онда чекали да дође Милинковић и да њему саопштите тај догађај?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Срели смо се и напољу смо се срели испред команде, јер ја сам ишо у крају, био је напоље, случајно смо се срели и ту смо кратак, пар речи, и он је споменуо како је прошло све, ја сам му то реко, питао ме је да ли је затрпано или није затрпано, реко да сачекају и то...

Адв.Радоје Алексић: Добро. Само бих још једно. Колико дана пре прављења ових спискова Милинковић није био у Сотину?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Колико дана прије спискова?

Адв.Радоје Алексић: Да, пре догађаја пошто сте затекли Тодоровића, колико дана пре тога је Милинковић?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Он је можда ошо ујутру, или како је ошо, то је, дал је ошо ујутру или како је ошо, ја не знам, дал је ујутру рано...

Адв.Радоје Алексић: Јесте ли га ви видели тог дана?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Не.

Адв.Радоје Алексић: Јесте ли га видели дан пре тога?

Председник већа: Пре, у односу на који дан говорите?

Адв.Радоје Алексић: На 27-ми?

Председник већа: У односу на 27.ми?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Да л` сам га видео навече, ја мислим навече да га јесам видео.

Адв.Радоје Алексић: Јесте ли сигурни или нисте сигурни?

Председник већа: Па не може да каже сигуран, он каже мисли колега, каже мисли а кад каже мисли.

Адв.Радоје Алексић: Ништа, видећемо да ли нам говори истину. Хвала судија немам више питања.

Председник већа: Хвала лепо колега Алексићу. Направићемо једну паузу, јер стварно доста, да мало одморимо и окривљеног сарадика. Молим вас искључите микрофон и седите мало.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 20 минута.

Правимо паузу 20 минута па после ћемо наставити са оптуженима ако имају они питања, па онда суочење.

Седите молим Вас.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 12.20 часова.

Окривљени сарадник јел ту? Станите ту за пулт, укључите микрофон. Да видимо оптужени Драган Митровић јел имате питања за окривљеног сарадника? Имате, онда и морате овде, само да укључите микрофон да бисте се чули. Укључите микрофон и изволите конкретно питања, а касније ћемо суочење, не верујем да ћемо данас, колега је Николић у праву јер заиста и он стоји дуго, и ми смо заиста, добро, па ћемо онда то оставити за следећи пут, добро, оставићемо за следећи пут. Значи овако, данас ћемо завршити са питањима оптужених, следећи пут идемо суочење, па ћемо још даље видети шта. Изволите Митровићу јел има питања за Жарка Милошевића. Дајте само конкретна питања да вам одговара.

Опт. Драган Митровић: Слушајући пажљиво излагање сведока Милошевића данас дошао сам до неких малих закључака па бих желео мало још да ми појасни. Рецимо конкретно питање догађај број 3. Колико је лица учествовало и ко је све учествовао у ликвидацији оштећених?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја сам та лица набројао, значи Драган Лончар, Митровић, Опачић, извињавам се, Локић, Павић, Миланковић и ја сам ту био...

Председник већа: Добро, поред ових лица које сте набројали, јел било још лица?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Реко сам да нисам сигуран да ми је у некој подсвести за Торбицу то сам дао у излагању, за Торбицу, дал Саша дал Жељко има њих два брата исто, то не могу разјаснити и за Тошић Славка не могу да разјасним, у осталом да не би окривио а да човек није крив а, значи нисам сто посто сигуран.

Опт. Драган Митровић: У реду, хвала, хвала Милошевићу. Друго моје питање би било колико је лица учествовало и ко је све учествовао у пребацивању тих истих лешева на другу локацију пар година касније?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Навео сам то исто питање, одговорио сам да су Павић да је био иницијатор, и сад два лица још која су била ја би навео да се могу сетит, али не могу да се сетим да не би некога оптеретио.

Председник већа: Добро.

Опт. Драган Митровић: У реду, хвала. А још једно питање је било ту постављено од стране браниоца колико сусрета сте имали са органима истражитеља и колико пута, да ли се тога сећате 2012., 2013., 2014. године?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па било је ту сусрета, било је, сад тачан број ја не могу, два пута три, колико су долазили код мене били, за два пута знам, да ли је и трећи пут био, донели су ми позив једном били, то је било за, то ништа није било него само су ми уручили позив један.

Опт. Драган Митровић: У реду, хвала. Још једно питање, да ли се сећате имена лица оштећених који су страдали и колико је лица било...

Председник већа: Рекао је, ја сам га појединачно да не понављамо, заиста је све...

Опт. Драган Митровић: Само да ли може да наброји или не, само ме то интересује, појединачно лица?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па сад...

Опт. Драган Митровић: Не требаш да набрајаш, да ли можеш или не?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Па можда не могу све тачно, али знам која су лица била.

Опт. Драган Митровић: У реду. На основу свих ових питања сад ја би поставио једно конкретно питање, није ми јасно да ли је могуће да се неких ствари које су се десиле пре 24 године у детаље сећаш, а неких ствари од 2012. године се не сећаш уопште или ти није јасно или?

Председник већа: Митровићу у реду, то је ваша примедба, то није питање, Ви сте рекли...

Опт. Драган Митровић: То ми није јасно, не знам како да формулишем то питање.

Председник већа: Добро, добро, у реду, то је ваша примедба, рекли сте, све је снимано у реду. Даље.

Опт. Драган Митровић: У реду, даље, причало се о мотиву, јасно и гласно је Милошевић изнео свој мотив који је био да то уради. Шта је могао да буде мој мотив, пошто сам ја добро...не добровољац него лице које је дошло указом министарства и постављено на то место тамо?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја твој мотив не могу да знам, а ја ако сам те питао и ти си на то пристао а сви су знали где се иде и шта ће се одрадити, значи твој мотив то...

Опт. Драган Митровић: Ја само питам шта је могао да буде мој мотив.

Председник већа: Добро, ево одговорио је да он то не може да зна.

Опт. Драган Митровић: У реду. Навео си да се у полицију могао пријавити свако ко је хтео и како је хтео без икаквих папира, да је тамо задуживао оружје и шта ја знам. Да ли је то тачно?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: У милицији да ли се задуживало оружје, мислим да није, али већ, људи су већ имали своје наоружање и задужено и ко се пријавио у тих пар дана то је било....

Опт. Драган Митровић: Да ли је теби познато да постоји Указ Министарства унутрашњих послова по којем сам ја и још пар лица распоређени на службу у Одељење милиције Сотин, потписан од министра унутрашњих послова?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: То ми није познато.

Опт. Драган Митровић: Да ли ти је познато да смо дошли са комплетном опремом и наоружањем задуженим од министарства?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ни то ми није познато, не знам.

Опт. Драган Митровић: Како онда можете да дајете такве изјаве?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Ја знам да сам тебе тамо затеко и да си дошо, а како си ти дошо и ко је тебе послао и све ја то стварно не знам.

Опт. Драган Митровић: У реду, хвала. То је отприлике то, ништа више.

Председник већа: Хвала Митровићу, можете сести. Оптужени Драган Лончар јел имате ви питања за? Немате, добро, хвала Лончар. Оптужени Мирко Опачић јел имате ви питања?

Опт. Мирко Опачић: Ја имам доста примедби али бих волио да то буде у суочењу.

Председник већа: Е добро, добро, онда кад буде суочење па ћемо видети, хвала Мирко. Оптужени Мирослав Милинковић да ли имате питања? Хвала лепо. Има ли још неко питања за окривљеног сарадника? Јел то све Жарко што имате данас да кажете?

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Све.

Председник већа: Добро, хвала вам лепо, искључите микрофон и седите.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

Да се суочење између окривљеног сарадника Жарка Милошевића и оптужених Драгана Митровића, Драгана Лончара, Мирка Опачића и Мирослава Милинковића изведе као доказ у наставку главног претреса.

Још једно решење које је веће донело,

Одређује се извођење доказа саслушањем у својству сведока Предрага Безбрадице, Драгана Тодоровића, Милорада Вишића, Милана Остојића, Жељка Мијаковца, Милана Вученовића, Саше Драче, Радомира Несторовића, Бориса Анојчића, Ивана Дондура и Мирка Ковачевића.

То су сведоци који су предложени у оптужници тужилаштва.

Ради предњег, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи, наставак се заказује за **16., 17. и 18. март 2015. године судница 4, у 09.30 часова** ујутру, што се присутнима саопштава и има им служити уместо позива.

Значи оптужени пишите, не добијате позив.

Распоред ћу Вам овако дати:

-16.03. значи говорим следећи пут та три дана, први дан ћемо суочења и саслушање сведоке Предрага Безбрадице, Драгана Тодоровића и Милорада Вишића, зашто ова три зато што и њих треба да суочимо са окривљеним сарадником па да онда дођу, Безбрадица, Драган Тодоровић и Милорад Вишић.

-17.03. значи следећи дан биће сведоци Милан Остојић, Жељко Мијаковац, Милан Вученовић и Саша Драча.

-18.03. сведоци Радомир Несторовић, Борис Анојчић, Иван Дондур и Мирко Ковачевић.

Јесте ли успели да запишете, то ће бити и на транскрипту па кад добијете можете видети. То је све за данас.

Довршено у 12.30 часова.

Хвала вам лепо и пријатно.

Записничар,

Председник већа-судија